F.C. København Fan Clubs officielle medlemsblad

Sommer 2019

BRØLET #83

DE TØRSTIGE
Carlsberg
SPORT
MED DRUESUKKER UDEN FARVE
#TROPÅDET

Tilbage på tronen

Fire derbysejre, et nyt europæisk eventyr, en udvidelse af Sektion 12, en all time-topscorer og et mesterskab vundet i overlegen stil. Det har så sandelig ikke skortet på store oplevelser i 2018/19-sæsonen. F.C. København er endelig tilbage på tronen.

Sæsonen vil dog ikke kun blive husket for det 13. mesterskab. Det blev nemlig også sæsonen, hvor vi måtte tage afsked med William Kvist – en ægte FCK'er og en sand klublegende. Vi har taget en snak med William om tiden i København og forventningerne til de nye udfordringer som bestyrelsesmedlem i Parken Sport & Entertainment.

Når spillere forlader klubben, kommer nye til – og denne sommer er ingen undtagelse. Et af de nye ansigter i truppen er Karlo Batolec, som FCK har hentet i FC Nordsjælland. I dette nummer af Brølet kan du møde vores nye kroat, der slet ikke kan vente med at tørne ud for Byens Hold.

Vi har glædet os til at præsentere en ny udgave af vores alle sammens medlemsblad, og vi håber, at det vil blive taget vel imod.

Rigtig god læselyst og god sommer!

Med venlig hilsen

Simone Overgaard Aaberg og Mikkel Faartoft

VARSLING

KONTINGENTSTIGNING

FRA DEN 1. SEPTEMBER STIGER VOKSEN MEDLEMSKABET FRA 199 KR. OM ÅRET TIL 219 KR. OM ÅRET.
DE ØVRIGE MEDLEMSKABER VIL VÆRE UÆNDREDE.

F.C. KØBENHAVN FAN CLUB

Brølet 83 – Sommer 2019

Oplag:

Skribenter
Mikkel Faartoft, Simone Overgaard Aaberg, Line Kirchheiner, Selin Türker, Lars Thor, Katinka Riess-Knudsen, Christian Thomsen, Sebastian Søndergård, Kristian Hertz, Nikolaj Steen Møller

Fotografer
FCKFC, Andreas Konnerup, Benjamin Olsen, Allan Høgholm

Tryk
All Graphic

Layout
Mikkel Faartoft og Simone Overgaard Aaberg

Ansvarshavende redaktører
Mikkel Faartoft og Simone Overgaard Aaberg

broelet@gmail.com

FC København Fan Club
Øster Alle 50, st., 2100 København Ø
Tlf: 35 43 23 43
kontor@fckfc.dk – www.fckfc.dk
CVR: 32759327
Bank: 2104 - 4371731372

Telefontider
Mandag-fredag: 09:00-11:00
På kampdage: To timer før kampstart

Bestyrelsen
Formand: Lars Thor
Næstformand: Christian Hindkjær
Kasserer: Casper Pedersen
Medlem: Julian Boserup
Medlem: Jesper Rosenkrantz
Suppleant: Christian Thomsen
Suppleant: Jakob König

F.C. København
PH Lings Alle 2, 2100 København Ø
Tlf: 35 43 74 00 – Fax: 35 43 74 22
info@fck.dk – www.fck.dk

FCK AWAY – awaykort
www.fck.dk/fanzone/fans/udebanekampe
fckaway@fck.dk

Klub FCK – salg af sæsonkort
FCK fanshop
Øster Alle 56, 2100 København Ø
Tlf: 35 43 74 01 – Fax: 35 25 70 11
fanshop@fck.dk
www.fckfanshop.dk

Indhold

6 Bestyrelsen har ordet

8 Boilesen:
"Der skal meget til at lokke mig væk"

12 10 skarpe fra Jesper Larsen

14 Fast mand på lægterne
– Øvre C

16 Anmeldelse af FCK-bøger

18 De fandt kærligheden gennem
F.C. København

21 Venner og Fjender

22 Reportage: Den dag guldet kom i hus

26 William Kvist:
"Jeg kan se mig selv i spejlet og sige
'du kunne sku ikke have gjort mere'"

34 Batolec
"Jeg vil vinde hver en kamp"

38 Den nye Superligastruktur

40 De Unge Løver

44 Generelforsamling

Fra venstre: Jesper Rosenkrantz, Lars Thor Jensen, Jakob König, Christian Thomsen, Christian Hindkjær, Julian Boserup, Casper Pedersen

Bestyrelsen har ordet

Af Lars Thor

Det har på mange måder været et fantastisk forår for klubben og for Fanclubben. I modsætning til sidste forår, hvor vi point- og spillemæssigt var langt under vanligt niveau, endte den her sæson med, at mesterskabet kom tilbage til København, og at vi for 13. gang kunne se holdets anfører løfte pokalen til tonerne af 'We are the champions'.

Sæsonen blev yderligere krydret med, at vi for første gang i klubbens historie havde hele to spillere, der scorede over 20 mål på en enkelt sæson, og at den ene sågar satte scoringsrekord i Superligaen med hele 29 mål - og det som midtbanespiller. Den sympatiske knægt fra Silkeborg vippede med sine 29 mål Ebbe Sand af pinden som den mest scorende spiller i Superligaens historie og blev tillige kåret som årets spiller i både Superligaen og F.C. København (kåret af jer fans).

På den lidt mere triste side betød sæsonens afslutning også et farvel til William Kvist, der med sine 435 kampe er den spiller med flest kampe for klubben. Helt farvel er det dog ikke til den tidligere anfører, da William nu får en plads i klubbens bestyrelse. Fanclubben gav i forbindelse med Williams karrierestop en gave til ham i form af en bænk, der nu har plads i Williams have.

Nu venter der en velfortjent sommerferie, inden ligaen igen går i gang og vi skal jagte en plads i Champions League og dermed nye oplevelser på den helt store europæiske fodboldscene.

I Fanclubben kunne vi også godt mærke, at sidste sæsons dårlige resultater var vendt og efterspørgslen på at tage med Fanclubben på udebane. Det betød fyldte busser til blandt andet Esbjerg, Odense og ikke mindst Herning, på trods af et mildest talt elendigt kamptidspunkt og et mesterskab, der var afgjort. Vi håber, at tendensen fortsætter i den nye sæson.

En af de mere negative ting, i en ellers positiv sæson, har desværre været sagerne omkring homofobiske tilråb i forbindelse med flere kampe i Superligaen. Netop kampen mod homofobi og racisme i fodbold har i mange år været en mærkesag for Fanclubben, og med episoderne fra den afsluttede sæson in mente, beviser det blot, at arbejdet langt fra er slut, og det vil fortsat være noget, vi i bestyrelsen arbejder for at få fjernet fra fodbolden.

På positivsiden vil vi i den nye sæson fortsætte vores fokus på Nedre C, ligesom vi håber at kunne præsentere nogle nye tiltag til vores mange og trofaste medlemmer.

Marts måned betød som bekendt generalforsamling, og i år måtte vi desværre sige farvel til Marie Hemmingsen, der måtte trække sig fra bestyrelsen, da hun blev del af SLO-teamet som ny kampdags-SLO. Vi ser frem til fortsat at arbejde sammen med Marie

og resten af teamet, og så skal der lyde en stor tak for hendes indsats i bestyrelsen og Fanclubben. Maries afgang betød, at nye kræfter måtte træde til, og det var med stor glæde, at vi på generalforsamlingen kunne byde velkommen til Jesper Rosenkrantz og Jakob Köning, der allerede er kommet godt i gang med bestyrelsesarbejdet. Vi glæder os til at se, hvor det kan bære hen.

Til sidst skal der også lyde en stort tak til alle de frivillige, der har leveret en stor indsat i vores forskellige udvalg og ikke mindst i forbindelse med tifoopsætning og tifoindsamlingerne.

God sommer til alle og god fornøjelse med endnu en udgave af Brølet. Vi ser frem til at kunne byde på nye oplevelser i ind- og udland sammen med jer.

Velkommen til...

Jesper Rosenkrantz

Jesper er blevet valgt ind i bestyrelsen på en bestyrelsespost.

Jesper har været FCK-fan siden 1994 og har 25 års jubilæum 24/4 (mod Brøndby i Parken - vi vandt 2-1).

Jesper har tidligere været formand for IT-udvalget og været guide på et utal af udebaneture.

Han er far til tre børn, som ofte er med i Parken, selv om de ikke helt kan koncentrere sig om kampen, men de kan lide popcorn og sodavand - og hvis det er den slags bestikkelse, der skal til for, at deres far kan se bold, så må det jo være sådan.

Jesper står på Nedre C sammen med de andre gamle tosser.

Jakob König

Jakob er blevet valgt ind i bestyrelsen på en suppleantpost.

Helt privat er han en frisk kok på 44 somre og født i Køge.
Han er primært opvokset på Østerbro med fodboldopdragelse i BK Skjold, ØB og B1950.
Jakob spiller stadig fodbold og siger selv, at han spiller en hård, men retfærdig venstre back i trøje nr.8.

Jakob har været fan af Byens hold næsten fra begyndelsen og havde inden da et godt øje til KB og B1903.
Han har ingen favoritspiller, men han sætter pris på en dygtig midtbane.
Han har været medlem af Fanclubben i godt og vel 20 år og fik sæsonkort, da de blev udbudt første gang. Det var ligeledes en selvfølge, at hans delesøn på nu 12 år, blev meldt ind i fanklubben kun 5 timer gammel.

Jakobs ønske er at gøre fanklubben mere attraktiv og han vil gerne bidrage med sin sans for økonomisk styring og sine gode event ideer.

“Der skal meget til at lokke mig væk”

Efter tre år i FCK har Nicolai Boilesen forlænget sin kontrakt med klubben frem til 2023. En klub som har vist sig at være det perfekte match for at få karrieren tilbage på rette køl.

Af Selin Türker *Fotos: Andreas Konnerup & Benjamin Olsen*

Efter syv år i Amsterdam vendte Nicolai Boilesen snuden tilbage mod Danmark i 2016. Denne gang skulle han snøre støvlerne som FCK-spiller.

Da en ung Boilesen i 2010 flyttede til Holland for at prøve kræfter i AFC Ajax, var det med store drømme og forventninger. Den sidste tid i Ajax var dog præget af skader og politiske- og kontraktmæssige uenigheder, hvilket betød, at han ikke havde spillet en kamp i over halvandet år, da han skiftede til F.C. København.

Boilesen fortæller, at F.C. København har støttet og hjulpet ham med at overkomme de udfordringer, som han tog med sig hjem fra Holland.

"Jeg har, sammen med Ståle og den medicinske stab, arbejdet rigtig hårdt for at stå i den situation, som jeg står i nu. Samspillet har været rigtig godt, og klubben har givet mig gode forudsætninger for at præstere mit bedste ude på banen".

Han har for første gang i sin karriere spillet over 40 kampe to sæsoner i træk, og det er til dels på grund af FCK, at han er tilbage til at være den bedste version af sig selv igen, forklarer han.

Fællesskabet er unikt

Den første periode af Boilesens karriere i F.C. København var ikke kun præget af professionelle udfordringer. Efter omkring tre måneder i klubben var han ved at være klar til at spille kampe, men han fik sig en slem overraskelse, da hans datter blev født tre måneder for tidligt. De næste fire måneder blev tilbragt ind og ud af hospitalet, og Boilesen fortæller, at hans nye hjem i FCK har været en stor støtte for ham i den svære tid.

"I den periode der har alle, både i og omkring klubben, været helt fantastiske til at hjælpe mig og har haft fuld forståelse for min situation. De var der for mig, i en periode hvor jeg havde det svært, også på det personlige plan, og det er noget jeg aldrig vil glemme, uanset hvad. Jeg er taknemlig for, at klubben gav mig den ro og tid, som jeg havde brug for".

Akkurat den støtte og det tilhørsforhold er det, der især gør Boilesen glad for sin hverdag i F.C. København. Det gælder både holdkammeraterne såvel som staben, hvor fællesskabet på kryds og tværs har overrasket ham.

"Jeg synes at hverdagen og fællesskabet, som vi har herude, er ret unik. Først og fremmest, så har jeg ikke været i et omklædningsrum, hvor der er så god harmoni før. Alle har lov til at være den de er, unge som ældre. Der er plads til forskellige kulturer, og alle kommer godt ud af det med hinanden. Der er en god blanding af drilleri og selvironi blandt os, hvor man sagtens kan tage lidt pis på hinanden, men samtidig er vi dygtige til at kræve noget af hinanden uden at skændes eller skabe dårlig stemning. Vi har alle ét mål, og det er at blive mestre. Der er ikke nogen der lader sit ego foran holdet," lyder det fra Nicolai Boilesen.

> "Jeg synes at hverdagen og fællesskabet, som vi har herude, er ret unikt"
>
> - Nicolai Boilesen

Ude godt, men hjemme bedst

Omstillingen ved at flytte fra Holland til Danmark har været en længere proces for Boilesen, som nåede at bo i Amsterdam i hele syv år.

"Det føltes som mit andet hjem, så det var naturligvis mærkeligt pludselig at tage hjem til Danmark. Lang tid efter at jeg var flyttet tilbage, kunne jeg stadig mærke, at det nogle gange føltes som om, at jeg bare var på ferie herhjemme i Danmark," fortæller han.

Når han bliver spurgt ind til, hvad han savnede mest ved Danmark, lyder der et klart svar; rugbrød.

"På et tidspunkt ville jeg lege bager og prøve at bage mit eget rugbrød, og det gik bare i vasken, det var virkelig ikke de timer værd. Jeg savnede rugbrød så meget, at jeg simpelthen prøvede at bage mit eget".

Tilbage i rugbrødets land mener han ikke, at der ellers er den store forskel på at spille for en klub som F.C. København kontra Ajax.

"For mig var der ikke noget, der ændrede sig ved at komme til FCK. Det er stadig den største klub i det land, som man spiller i, og der er stadig en forventning om, at man er dem, der skal vinde hvert år, gøre det godt i Europa osv. Så for mig har det forventnings- og pressmæssigt været meget af det samme," forklarer Nicolai Boilesen.

Forskellen på at træde ind på Amsterdam Arena og Telia Parken er dog noget, som han har bidt mærke i. På trods af størrelsesforskel-

"Jeg tror, at man skal huske på den følelse, der var, da vi slår Brøndby på hjemmebane og vinder mesterskabet (...)"

- Nicolai Boilsen

len, er der en hel unik følelse i Parken, som han ikke har oplevet tidligere i sin karriere.

"Med fare for at lyde pladderromantisk, så når man kommer ind i Parken, og der er helt fyldt, der er helt hvidt og blåt, græsset er grønt, og man kan se, at solen skinner, det er forår og det er en kamp mod Midtjylland eller Brøndby eller sådan noget, så vil jeg sgu gerne se, hvor det bliver meget bedre end det, for det har jeg i hvert fald ikke oplevet," fortæller han med et smil på læben.

Fansene er mere engagerede i FCK

Boilesen bider mærke i de markante forskelle på FCK-fansene, kontra det han tidligere har oplevet. Han fortæller, at på trods af at der er en hård kerne af trofaste fans i Ajax, er kampene til dels præget af turister, og folk der kommer for underholdningens skyld, hvor der i F.C. København er mere engagement iblandt fansene.

"Jeg synes, at fansene er meget mere trofaste og loyale i København. Der er en generel bedre stemning. Folk kommer ikke bare for at se bold, blive underholdt og pifte, hvis de ikke kan lide, hvad de ser. Fansene er lidt mere engagerede i Parken, og jeg vil klart sige, at stemningen er bedre her".

Netop den stemning og rus som Boilesen får, ved at træde ind i en fyldt Parken med flere tusinde entusiastiske fans, bidrager til at bibeholde motivationen for konstant forbedring, både som spiller og som hold.

"Jeg tror, at man skal huske på den følelse, der var, da vi slår Brøndby på hjemmebane og vinder mesterskabet. Den der forløsning med, at man som hold har kæmpet for noget gennem et helt år og så når i mål med det. Den følelse skal vi prøve at holde fast i, og det skal være en af motivationerne til, at man gerne vil stå der igen næste år," siger Boilsen.

Udover at blive danske mestre igen så er ambitionerne klare for Boilesen. Han fremhæver, at målet for FCK er at komme i Champions League. Men lige nu fokuseres der på først og fremmest på at gøre det godt i Superligaen.

Der skal meget til at lokke mig væk

Det personlige ambitionsniveau er ikke glemt for Boilesen, som fortæller, at han selvfølgelig håber på at blive en større del af landsholdet igen fremadrettet.
Han afviser heller ikke helt tanken om en dag at vende tilbage til udlandet.

"Man skal aldrig sige aldrig, for man ved aldrig, hvad der sker i fodbold. Det kan gå rigtig hurtigt," siger han.

Det er dog ikke noget, som han går og tænker over i hverdagen. Han fortæller, at hans fulde fokus ligger på at gøre det godt i F.C. København. En klub som han er glad for at være en del af, også længere ude i fremtiden.

"Der skal meget til at lokke mig væk fra FCK. Som jeg ser det på nuværende tidspunkt, så kan jeg ikke se, hvorfor jeg ikke skulle blive ved med at være her," slutter Boilesen af med.

10 skarpe til Jesper Larsen

Når klubbens spillere pådrager sig skavanker eller skal have musklerne løsnet op, står Jesper Larsen. Massøren har været ansat i F.C. København siden 1992. Men hvem er han egentlig? Hvordan ser hans hverdag ud? Få svarene her, og lær Jesper Larsen lidt bedre at kende.

Af Christian Thomsen

Hvad er din baggrund?
Jeg er faktisk uddannet bankmand, men så tog jeg en uddannelse som zoneterapeut og massør. Og så har jeg senere hen også udviklet det til akupunktør og Body SDS-behandler. Så jeg har hele tiden prøvet at udvikle mig mere og mere.

Hvad lavede du før du kom til F.C. København?
Før jeg kom til FCK, rejste jeg rundt med cykelryttere - Danmarks Cykelunions banelandshold faktisk. Der havde jeg en funktion som behandler også. Jeg skulle faktisk have været med til OL i Barcelona, men det blev så ikke til noget, da jeg fik jobbet her i klubben.

Hvordan har din rolle som behandler udviklet sig siden 92?
I starten var vi jo få mennesker. Vi var faktisk kun mig som behandler og Jørgen Scheel som læge. I dag er vi jo fire fuldtidsansatte til at behandle det samme antal spillere.

Hvordan ser en gennemsnitlig dag ud for dig?
Vi møder ind kl. 9.00. Så er der behandling inden træningen, der foregår fra kl. 10.30 til cirka kl. 12.00. Derefter har jeg måske seks eller syv yderligere behandlinger. Men det kommer selvfølgelig an på, hvor pressede vi er, og hvor i sæsonen vi er. Jeg er for eksempel meget presset omkring Europa League og Champions League, for der har vi nok at se til.

Hvis du ikke havde været her i klubben, hvad havde du så lavet?
Så var jeg nok blevet i cykelbranchen, tror jeg. I mange år har jeg rejst med mange, der har været rimeligt gode. Generelt synes jeg, at det er super fedt at arbejde med sportsfolk. Jeg er nok lidt drevet af det her elite-miljø.

Hvad har din værste oplevelse med F.C. København været?
Helt klart i 2002, da vi taber både pokalen og mesterskabet inden for en uge. Det var sgu en sløj periode. Men primært de gange, hvor vi har smidt mesterskabet til Brøndby.

Hvad har de bedste oplevelser med F.C. København været?
Der er mange. Det første mesterskab var helt klart stort. Men også da vi vandt pokalen i 1997, hvor vi ellers lå ad helvede til i ligaen. Og så selvfølgelig de store kampe mod Ajax i Amsterdam og mod Barcelona hjemme i Parken. Det var også nogle store kampe.

Når du ikke er på 10'eren, hvilke fritidsinteresser har du så?

Jeg løber en del. Jeg er gammel konkurrenceløber, og jeg løber også, når vi er på træningslejr og ture med spillerne. Der løber Anders og jeg mange ture sammen og får vendt løst og fast. Ellers er det ikke så meget anderledes fra andres privatliv, tror jeg.

Har du samtaler med Ståle?

Ja det har vi en gang imellem. Så sætter vi os ned og snakker lidt om løst og fast. Vi har et lidt specielt forhold, fordi jeg også har kendt ham som spiller. Jeg kan godt finde på at tage ind til Ståle med en pizza og to colaer, og så kan vi sidde og snakke og dele dem. Når vi så møder ind mandag morgen kl. 9.00, så ved jeg stadig godt, hvem der er chef. Vi tager samtalerne lidt hen ad vejen. Det er jo på den måde, at tingene sker.

Er vi ifølge dig bedre rustet til Champions Leaguekvalifikationen end vi har været de foregående år?

Ja det tror jeg. Men i bund og grund er det jo spillermaterialet, der afgør, om vi er gode nok. Vi kan vel egentlig først se det, når vi er blevet kvallet ind, ikke? Så ved vi, at vi har været gode nok. Men jeg synes, at vi er godt med på mange områder.

Fast mand på lægterne
- Øvre C

Hvordan er det at sidde på den øverste del af Danmarks bedste langside? Det har Brølet spurgt Sebastian Lynggard om. Han har sæsonkort til Øvre C og har ingen intentioner om at skifte pladsen ud. Han er nemlig mere end tilfreds med at være fast mand på lægterne.

Af Simone Overgaard Aaberg

Sebastian Lynggard var fem år gammel og havde en måske knap så fornøjelig debutkamp, da F.C. København hjemme tabte 4-0 til Aab. Trods nederlag og den unge alder, har der i årene efter aldrig været tvivl om, hvortil hans tilhørsforholdet er. Siden 1995 har hjertet banket for byens hold.

Selvom Sebastian har været FCK'er i mere end 24 år, så var det først i 2015, at kampene foran fjernsynet skulle veksles til en fast live-udgave som sæsonkortholder i Parken. Noget han længe har ønsket sig, men med en vennekreds der ikke synderligt interesserede sig for Superligaen, blev det aldrig aktuelt. Indtil for fire år siden. Her tog han springet og købte – helt alene – sit første sæsonkort.

"Jeg har altid gerne ville have et sæsonkort, jeg har bare ikke rigtig haft andre venner, der var interesserede på den måde. Så tænkte jeg, fuck det, så gør jeg det bare selv. Jeg var ved at være færdig med mit studie, og da jeg var i gang med specialet, havde jeg brug for en eller anden form for kirke, hvor jeg kunne have et frirum – og så var det oplagt," fortæller Sebastian.

Udsigten er formidabel fra Øvre C

Efter at have prøvet at stå på samtlige tribuner under forskellige kampe var Sebastian Lynggard ikke i tvivl om, hvilken tribune sæsonkortet skulle give ham adgang til – for ham rummer Øvre C de ting, han sætter særligt stor pris på, når han ser fodbold: En formidabel udsigt og gode siddepladser.

" Jeg tror lidt, at det også er lidt kendetegnende for os, der sidder på øvre, at vi er lidt nogle sofa-FCK'ere. Forstået på den måde, at vi godt kan lide at sidde ned og have det lidt lækkert. Man skal have det behageligt, samtidig med at man kan se spillet – og der er det fedt at have det overblik, som du har fra langsiden af," siger han.

Efter to år som fast mand på Øvre C hoppede en af Sebastians kammerater med på vognen. Men selvom han kom til kampene solo i de første par sæsoner, var han aldrig rigtig alene. Han faldt hurtigt i snak med folk omkring ham, og det er også en af årsagerne til, at han foretrækker den øvre del af langsiden.

"Det bedste ved at sidde her er selskabet. Både det på banen og det heroppe. Det er sindssygt fedt med rutinen og det med, at du har den samme setting hver gang – samme tid og med de samme mennesker," lyder det fra Sebastian og lægger samtidig vægt på, at det i høj grad også handler om bekvemmelighed: "Det er helt klart en behagelig ting. Vi kan godt lide at have overblik, og hvis der var et sted med varme sæder, så havde vi nok også siddet der, tror jeg. Det er klart komfort, vi vægter højest," fortæller han med et smil på læben.

Har fået et andet tilhørsforhold

Et ønske om komfort og en god udsigt fremfor en mere verbal, stående og hoppende opbakning er ikke ensbetydende med, at hjertet ikke er *all-in* for klubben. Spurgt ind til, hvad F.C. København betyder for ham, svarer Sebastian dedikeret:
" Jeg kan ikke lade være at smile, når du spørger mig. Det er en meget koncentreret form for mening, som du bare ikke finder andre steder. Jeg har ikke oplevet noget, der har kunnet lukke min hjerne ned på samme måde, som FCK kan, hvor jeg kun koncentrerer mig om fodbold og de historier, der hører til. Det er bare altopslugende, når man er her".

Han forklarer, at han ikke ét sekund har fortrudt beslutningen om at anskaffe sig et sæsonkort. For ham bliver oplevelsen og tilhørsforholdet dét større, når man er sæsonkortholder:

"Du husker tingene på en anden måde, når du har sæsonkort. Jeg var også på stadion, da Zuma scorede på saksespark, men for det første var jeg ikke særlig gammel, og for det andet synes jeg bare, at jeg som sæsonkortholder får et andet tilhørsforhold til klubben. Dengang var jeg lidt mere 'gæst', mens jeg i dag føler mig mere som fast inventar," fortæller Sebastian.

For ham var pladsen på Øvre C det logiske valg, og det holder han fast ved i sæsonerne, der kommer.

"Jeg har svært ved at se, at jeg ville stå fast på en anden tribune. Øvre C er jo ikke noget, man bare lige vælger fra. Det er jo gået hen og blevet en livsstil. Vi sidder her og har det lidt lækkert," afslutter Sebastian.

"Man skal have det behageligt, samtidig med at man kan se spillet – og der er det fedt at have det overblik, som du har fra langsiden af"

- Sebastian Lynggard

Vi går til fodbold … og skriver langt

Af Nikolaj Steen Møller

Ærligt alt: Vi er faktisk ganske godt forsynet med bøger om vores klub. Ikke bare blogs, magasiner eller blade som det her, der er kommet uafbrudt siden 1992. Nej, rigtige bøger. Dansk er ikke noget specielt stort sprogområde, og alligevel er der kommet en del udgivelser til alle aldre og temperamenter. Og mange af dem er faktisk ganske gode, og ikke nok med det: Det er som om, at der bliver mindre og mindre plads til fejlskud. Vi har fået et par biografier på det seneste, der langt overgår, hvad man engang kunne blive spist af med.

Har jeg glemt nogens værk? Så beklager jeg. Det er ikke med vilje. Et par af vores gamle spillere har skrevet selvbiografier, der også strejfer tiden hos os, men det bliver lidt uoverskueligt at tage dem alle med. Én er dog sorteret fra af den grund, at den egentlig ikke er en bog om F.C. København – og dog. For Benn Q. Holms nøgleroman Hafnia Punk fra 1997 er stadig et billede af, hvordan der så ud på søndage rundt om den dengang unge klub. Og vi møder i glimt en ven af en hovedperson, der godt kan lide at bruge penge og køre i Audi. Den ven åbnede senere en bank, og købte en større del af aktierne i klubben tidligere i år …

Men det får mig til et ønske – det, der mangler her på listen, er ikke historier fra presselogen, bestyrelsesrum eller selve banen. Det er historien fra tribunen, den københavnske Fever Pitch, historien om hvordan det har været at holde af København i disse år med alt, hvad det indebar. Se, den gad jeg godt læse.

Her er en stribe bøger til sommerens hængekøje eller børneværelset. Nogle af dem skal du sikkert på antikvariatet eller på nettet efter. God jagt.

Historiebøgerne

Kurt Thyboe (1999): *FCK – På jagt efter den umulige drøm*
En historisk bog på flere måder. Det var nemlig det første forsøg på at skrive F.C. Københavns historie i bogform. Og det er også det klart ringeste nogensinde. Det er faktisk et helt enormt makværk, hvor den gamle sludderbøjle ser ud til pure at have nægtet at få hjælp af en redaktør … eller bare en korrekturlæser.

Jeg er selv citeret i den, og han staver mit navn galt. Jeg er ikke den eneste, skal det dog siges. Han gentager sig selv, han fortæller om ting, der aldrig skete, og han skriver som en brækket arm. Bogen er utroligt nok blevet genudsendt og er dermed til at få, hvilket er helt uforståeligt. Undgå for enhver pris at købe den.

Jan Erik Hansen og Kaare Johnsen (2001): *FC Krøniken*
Så var det her et anderledes udtryk for respekt. Den første seriøse bog om F.C. Københavns historie, skrevet af to af bagmændene bag fansitet Fusionsnipserne. Jeg må hellere tilstå, at jeg selv var en af de ni Nipsere, inden jeg roser bogen kraftigt – for det fortjener den. Helt sagligt. Detaljerigdommen er forrygende, indlevelsen er tydelig uden at være usaglig, og så afleverer den os med perfekt timing lige, da Roy Hodgson har leveret det alt for længe ventede andet mesterskab.

Kasper Steenbach og Christian Thye-Petersen (2002): *Spillet om FCK*
Her kom den første, men slet ikke sidste, historie om kulissespillet, rævekagerne og finansskandalerne, og selv om de sikkert for mange er rarest ikke at høre om, så må man bare sige, at denne bog kom efter stort set nonstop kaos stort set hele vejen, lige fra klubbens dannelse. Meget af det rulles op her, som f.eks. Karsten Aabrinks absurde opførsel i sit år som ejer, og Brian Laudrups og Christian Andersens tragikomiske gæstespil i klubben. Godt supplement til FC Krøniken omkring de tidlige år, selv om meget af stoffet allerede blev dækket dér.

Michael Rachlin og Jens Jam Rasmussen (2005): *Slaget om København*
Skrevet af Brølets ærværdige gamle skribent Michael Rachlin, samt af Brøndbyfan og radiovært Jens 'Jam'. Bogen handler helt enkelt om de kampe, der har brændt sig mest ind i vores kroppe på godt og ondt, nemlig indbyrdes kampe mod Brøndby, og dermed om hele rivalforholdets historie. En pudsig ting er, at ved udgivelsen i 2005 var statistikken mellem de to hold forholdsvis lige. Vi havde vundet to lokalopgør mere, end de havde, og de skulle endda snart udligne. I dag har vi 47 sejre mod deres 29 i liga og pokal. Med andre ord: Jeg ville gerne læse en 2'er til denne bog …

René Deichgræber (2017): *F.C. København – Historien om Byens Hold*
Anmelderne noterer, at denne grundige historie om de første 25 år er velskrevet og velresearchet. Jeg har aldrig haft fingre i den, så jeg vælger at tage deres ord for det. Bogen kommer omkring både ned- og opturene på banen og alle de store armbevægelser (og det efterfølgende kaos i visse faser) i kulissen – uden at gå hele vejen til bunds. Vil man det, så kommer der et godt bud senere.

Johan Lyngholm-Bjerge (2017): *Nu handler det om FCK*
Denne bog har jeg selv læst i, og er også en historisk tur gennem et kvart århundrede i anledning af jubilæet forrige år. Den er seriøs og strikst kronologisk, og man kan slå op og finde de vigtige fakta og de centrale begivenheder.

Men det er en skam, at den er skrevet uden den helt store indlevelse. Mest for dem, der aldrig har stået på tribunerne selv, og som synes, at Wikipediasiden og F.C. København er alt for skrabet og mangler nogle sjove gamle billeder.

Mest for børn

Ole Sønnichsen (2012): *Med på holdet*
Ole Sønnichsen har skrevet et utal af bøger, bl.a. nogle stærkt roste om udvandringen til Amerika i 18- og 1900-tallet. Den her har anmelderne ikke fået fat i …

Men den er del af en serie af korte bøger

om diverse populære hold, heriblandt et par stykker, der ikke har kunnet slå København i Parken – Man. United og Barcelona.

Daniel Zimakoff (2014): ***Claudemirs Kanonkast***
Én af flere illustrerede børnebøger om nyere københavnske stjerner – der udkom også en med titlen Nicolai Jørgensens Hemmelighed, hvilket lyder dramatisk, men kun handler om nogle tips til at score på straffespark. I bogen brænder han så et forsøg mod Viborg; i virkeligheden scorede Nicolai alle sine otte straffe for København.

Troels Gollander (2014): ***F.C. København***
Mest for børn, der lige er begyndt at læse – eller folk med meget lidt fritid til rådighed. Bogen er del af en serie ved navn Første Fakta, og den er ikke længere end 16 sider lang, hvilket gør, at den den tager lige så lang tid at læse, som det tog at finde på titlen.

Asker Hedegaard Boye (2017): ***F.C. København***
Igen: Hvordan finder man de titler? Denne bog er dobbelt så lang som den lige før, så den er måske til børn, der faktisk er begyndt i skole. Man kunne dog forestille sig, at den dygtige Weekendavisen-skribent har en meget mere grundig bog om emnet i sig. Med ret uheldig timing udkom bøgerne lige op til klubbens og ikke mindst Claudemirs ret mislykkede 14/15-sæson, men de nu er rigtig søde historier for ungerne alligevel.

Jacob Senius Clausen (2017): ***FC København – Løverne fra hovedstaden***
Ikke en vanvittigt lang bog, men den er heller ikke særlig dyr, og har en pædagogisk, kortfattet udgave af klubbens historie, hvis dine unger skal have en hurtig gennemgang men ikke behøver at granske Lalandiakøbets effektiv på økonomien i 00'erne eller en taktisk forklaring på, hvad der gik galt for Kim Brink. Oh, og den har også en quiz og nogle små spil. Og Zanka er på forsiden med et trofæ, hvilket altid skal roses. Vores valg, hvis junior skal have en bog med en smule kød på.

Biografierne

Peter Møller og Niels Idskov (2005): ***32***
En bog, der først og fremmest overrasker, når man ser, hvor store typer man egentlig kan slippe afsted med at sætte tekst op i. Mere overraskende er det dog trods alt, hvor lidt den begavede og veltalende mand egentlig havde at sige i denne omgang. De tyndt besatte sider med de enorme bogstaver fortæller stort set intet, hvilket ligner Møller virkelig dårligt.

Flemming Østergaard og Lars Werge (2000): ***Don Ø***

Flemming Østergaard (2005): ***Varmt hjerte, koldt blod***

Flemming Østergaard og David Trads (2015): ***Exit Parken***
FØ-trilogien! I det mindste modstod han fristelsen til at kalde den Løvernes Herre. Den første bog er en lang lovprisning af egen evne til at vokse op og komme igen fra masser af modgang. Den næste er en lang lovprisning af FØ's egne evner som forretningsmand, og det er rigtig træg læsning. Den er ikke velskrevet, men den er til gengæld selvfed på alle 20 cylindre.
Den sidste skulle vi så vente et årti på, og det havde sine grunde. Fyring og tiltale kan tage en del af opmærksomheden. Exit Parken kan man sige meget om, men underholdende – det er den. Trads er en livlig skribent, og FØ er utrolig åbenmundet om ting der skete. Men om man kan stole på ham – det er jo en anden sag.

Marie Lade (2008): ***Flemming***
Et portræt og et smukt glinsende glansbillede af Flemming Østergaard fra tiden kort inden facaden begyndte at krakelere. Der er masser af bidrag fra venner og familie om mandens heroiske træk, og der er en imponerende mangel på mere kontroversielle emner. Hvis man er Simpsons-seer og gerne vil læse i Mr. Burns' selvbiografi Will There Ever Be a Rainbow?, så er man formentlig ikke langt fra her. Det er et bedårende portræt af den følelsesladede og hjælpsomme leder. Og ja, det er en side af Flemming Østergaard. Dog ikke den eneste.

Morten Johnsen og Kasper Kronenberg (2010): ***Løvekongens storhed & fald***
Den anden side af Østergaard får til gengæld en ordentlig omgang i denne bog. Og det er surt at måtte erkende, men det er bare en fascinerende og lidt skræmmende gennemgang af, hvordan magtfuldkommenhed og vennetjenester kom til at styre klubben i retning af en truende konkurs i slutningen af 00'erne – og hvordan de underordnede ansatte røg under bussen, da det begyndte at ramle. Så meget for den der loyalitet over for gamle venner.

Man ved, hvem man ikke ville købe en brugt bil af, når man har læst den. Eller en ubrugt klippegrund i det sydlige Italien.

Niels-Christian Holmstrøm (2010): ***Livet er for kort til lange afleveringer***
Da jeg engang arbejdede i Parken, skulle vi lave kampprogrammer, og en af de bedste opgaver var at skrive Holmstrøms klumme ned. Man satte diktafonen foran ham, tændte, lod ham tale halvandet minut, slukkede, og satte sig så og skrev en perfekt klumme ned ord for ord.

Derfor havde jeg enorme forventninger til denne bog, og … blev sgu lidt skuffet. Der er slet ikke så meget kød på den som ventet. Nu hvor NCH er gået på pension, håber jeg, at han brygger på en bog, hvor han simpelthen siger alt, han har at sige om dansk fodbold. Den vil blive et festfyrværkeri.

Dan Hammer (2012): ***Ståle – Vi er hinandens lykkes smed***
Dan Hammer var direktør i en række år i klubben, og tiltrådte faktisk i sommeren 2000 nogenlunde samtidig med, at vi købte Ståle Solbakken i AaB. Så selv om han på skrivetidspunktet var blevet fyret, og Ståle var taget ud for at prøve lykken i Europa, var der en masse personligt på højkant her. Det er en lang og ret interessant biografi. Hammer er en glimrende skribent, og ikke unødigt diplomatisk, hvis der er noget han vil have på banen, som man ved, hvis man har rodet sig ud et skænderi med ham på Twitter. Her væver han sig ud i nogle omfattende, men som regel ganske spændende omveje. Det eneste problem er dog, at nærmest den eneste, han ikke kunne komme til at interviewe, var Ståle selv. Det input savner man meget af tiden.

Ståle Solbakken (2017): ***Løvehjerte***
De fleste andre havde fået lav karakter for titlens originalitet, men for en mand, der faktisk fik et hjerteanfald i klubbens tjeneste, må den trods alt kaldes godkendt. Og her får Ståle så rent faktisk ordet, og helt som ventet taler han meget ærligt. Præsentationen af bogen blev hjulpet af, at Dansk Folkepartis Kristensen Berth blev tosset over Ståles kritik af hans parti og bad ham holde sig til norske emner. Berth var stillet op i Storkøbenhavn, og røg ud af Folketinget i juni. Ståle fejrede endnu et DM ugen inden. Sådan kan det gå.

Der er masser af debatstof og meget lidt nostalgi her. Og ærligheden giver nogle meget afslørende historier, især om hans tur til Tyskland og England fra 2011 til 2013. Det er en god bog, hvis man ikke forventer den store samlende historie om manden, men man ønsker også meget mere, når man er kommet gennem den.

William Kvist (2018): ***Jagten på frihed***
Her har vi igen Ole Sønnichsen – han er Kvists partner som skribent på den lange selvbiografi fra sidste år. Sønnichsen har afsløret, at Kvist ikke bare havde viljestyrke på banen, men også på litterært niveau. Projektet kørte i fem år og udviklede sig fra historien om den topprofessionelle spiller med den solide, seriøse facade af seriøsitet til fortællingen om, hvad man pludselig gør, når alle de solide planer begynder at slå revner, og man flakker fra sted til sted for til sidst at vende hjem.

Det er en ret fascinerende bog, og jeg ville nødig stå med det tankemylder, som William udsætter sig selv for. Der er helt sikkert fodboldspillere, som der absolut intet foregår under overfladen på. Vil man have et syn på, at det slet ikke er tilfældet, så får man det her. Det er en virkelig spændende tur gennem nyere københavnsk fodboldhistorie og Kvists egen krøllede hjerne.

Kærlighed ved første brøl

Brølet satte sig for at undersøge, om det var muligt at finde kærligheden gennem fodbold. Det var der overvældende mange, der kunne skrive under på - og alle havde det tilfælles, at F.C. København førte dem sammen. Kærligheden blomstrer i sandhed på lægterne! Vi har snakket med tre par, der både deler kærligheden til klubben og hinanden.

Ginnie og Jesper: "Awaykortet var vores golden ticket"

Sommeren 2008. F.C. København havde lige indført FCK AWAY, der dengang både gjaldt til klubbens udekampe og til Sektion 12 hjemme i Parken. Som mange måske vil huske, førte awaykortet til massive protester og boykot, og størstedelen af de faste S12'ere var rykket på Øvre C.

Det var dog ikke alle, der holdt sig fra Sektion 12. En mindre gruppe fans havde trodset boykottet og stillet sig på Sektion 12 alligevel. Heriblandt den dengang 18-årige Ginnie Brøchner.

"Jeg var altid til fodbold med min storebror og hans ven, og vi havde ikke noget imod awaykortet, så vi blev nede på Sektionen sammen med 30-40 andre," fortæller hun.

En af de 30-40 andre, der var tilbage på Sektion 12, var 27-årige Jesper Hansen. Han havde købt sit første sæsonkort, og kendte ikke til det omfattende boykot.

"Jeg plejede at gå til bold med et par kammerater en gang imellem, og vi sad lidt rundt omkring på stadion. På et tidspunkt tænkte jeg, at nu skulle vi prøve at komme over på Sektionen, for det så sgu ret fedt ud. Men da vi så rykkede derover, så var der pludseligt ingen folk," siger han.

Hed Horsenstur

Med så få mennesker på tribunen, kunne Ginnie og Jesper ikke undgå at lægge mærke til hinanden, og selvom der efter eget udsagn ikke var tale om kærlighed ved første blik, begyndte de at få et godt øje til hinanden.

"Ginnie virkede jo meget sød, men jeg havde ikke nogle planer om, at vi skulle være kærester," siger Jesper.

"Det havde jeg heller ikke. Jeg tænkte bare, at det skulle være sjov og ballade," svarer Ginnie.

Som sommeren gik på hæld begyndte de at tage på flere udebaneture sammen, og på en tur til Horsens var det ikke kun startopstillingen og resultatet, der blev drøftet mellem dem.

"Vi havde stået under tribunen og gemt os og kysset, og vi bad endda bodpersonalet om at holde øje med, om der kom nogen," griner Ginnie, der efter kampen tog med Jesper hjem.

"Og så gik det meget stærkt lige pludseligt. Efter Horsens-kampen skrev vi sammen hver dag, og vi syntes, at hinanden var meget søde på et helt andet plan," tilføjer hun.

Der gik blot to uger, før Ginnie flyttede ind hos Jesper, og halvandet år efter blev de forlovet. I dag er de gift og venter deres andet barn.

Awaykortet blev deres held

Hverken Jesper eller Ginnie er i tvivl om, at deres liv havde set anderledes ud, hvis de ikke begge havde trodset boykottet tilbage i 2008.

"Jeg tror ikke, at vi havde mødte hinanden, hvis det ikke havde været for FCK og Sektionen. Hvis vi havde mødt hinanden i byen, så tror jeg aldrig, at jeg havde lagt mærke til Ginnie - især på grund af aldersforskellen, siger Jesper. Han bakkes op af sin hustru:

"Hele det der awaykort-show, der var, har jo været virkeligt godt for os. For da vi kun var de der 40 mennesker nede på Sektionen, så man fik nemmere øje på de folk, der var dernede. Jeg tror faktisk ikke engang, at vi havde lagt mærke til hinanden, hvis ikke awaykortet var kommet, og Sektionen bare havde været fyldt. Så havde vi aldrig mødt hinanden. Awaykortet var vores 'golden ticket'," afslutter Ginnie.

Tina og Lars: Ført sammen af fanklubben

1993. Dengang klubben stadig var i sin spæde start, fanbasen var væsentligt mindre, og de store profiler var spillere som tvillingerne, Lars Højer og Michael Manniche. Det var året, hvor Lars som 29-årig blev hevet med i Parken for første gang. Og han var solgt fra starten. Det føltes naturligt, for som knægt løb han rundt på B1903s baner – klubben, der som bekendt gik sammen med KB om at stable F.C. København på benene.

"Jeg begyndte at arbejde sammen med nogle, der syntes, at jeg da skulle med til fodbold. Der eksisterede ikke sæsonkort dengang, så vi købte bare billetter fra kamp til kamp. Vi startede altid ud med øl og en bid mad og så over til fodbold bagefter," fortæller Lars.

Ikke langt fra Lars stod Tina. Hun begyndte at komme i Parken i 1996 – tre år efter Lars. Men selvom de så kampene fra samme tribune, havde de på daværende tidspunkt ingen anelse om, at deres store kærlighed skulle vise sig at være ganske tæt på.

"Vi stod i virkeligheden nok sammen – men uden at være sammen. Vi har begge stået på Nedre C, bare 20 meter fra hinanden, uden rigtig at vide det," siger Lars.

Fanklubben førte dem sammen

I foråret 1996 blev Tina lokket med til fodbold for første gang af sin gode kammerat Anders Larsen, der er tidligere formand for Fanklubben. Der var pinsefrokost på Prinsens Bodega før kamp – det dengang lokale FCK-stamhus – og allerede her mødte hun Lars for første gang.

"Lars var der, og vi snakkede lidt sammen. Han var da meget sød, men der var ikke mere der," husker Tina.

Den holdning ændrede sig dog godt et halvt år efter i november 96, da fanklubben fejrede fødselsdag med et brag af en fest.

"Vi holdt en kæmpe fest i Parkens selskabslokaler. Den aften blev vi kærester. Det var meant to be. Der gik et par timer, og så blev vi enige om, at det klikkede. Ni måneder senere blev vi gift" lyder det fra Tina.

Blev gift i blåt og hvidt

En sommerdag i 1997 gav Tina og Lars deres ja til hinanden i ægte københavner-stil. De to blev gift på Københavns Rådhus og blev fejret af resten af FCK-fællesskabet, lige fra de trådte ud ad rådhusdørene. Her ventede et espalier af FCK-flag og utallige blå og hvide ris, der overdyngede deres ligeså blå-hvide bryllupstøj. Der var ikke tvivl om, hvilket tilhørsforhold det nygifte par havde.

"Man holdt sammen som en familie dengang, for vi var jo ikke ret mange FCK'ere. Alle kendte alle," husker Tina.

Netop det tætte sammenhold og den dengang knapt så store fangruppe gjorde, at muligheden for at komme tættere på både spillere og fans var større. Det var Lars' polterabend et godt eksempel på – her fik han lov at drible bold på KB's stadion med Zaza og nogle af de andre drenge fra dengang.

Siden den novemberdag i 1996, hvor klubben førte dem sammen, har Tina og Lars fulgt med i tykt og tyndt. De faste ståpladser på Nedre C er udskiftet med mere komfortable pladser på Øvre C – når tiden er til det. Men kærligheden til klubben – og hinanden – har ikke ændret sig.

Lene og Brian: Mødtes til Toto Cup-kamp

"Vi kunne fortælle så mange historier," siger Lene Laursen Pind. Hendes mand Brian Wellberg Nordli nikker. Det skorter heller ikke på anekdoter, da Brølet besøger dem i deres hjem Taastrup. Både Lene og Brian har nemlig begge været FCK'ere siden starten af halvfemserne.

Lene faldt for klubben efter at have set nogle af de allerførste kampe i TV. I begyndelsen tog hun i Parken med sin far, men på efterskolen mødte hun en pige, der også holdt med FCK.

"Vi købte sæsonkort til Nedre C, meldte os ind i fanklubben og tog med på alle udebaneturene," siger Lene og fortæller, hvordan hun allerede dér begyndte at opbygge sit FCK-netværk.

Brian fulgte oprindeligt KB, og fandt det derfor helt naturligt at holde med det nystiftede F.C. København. Men hvor Lene søgte mod fanklubben, søgte Brian mod fanfraktionen Cooligans.

Mødte hinanden til Toto Cup

Selvom både Lene og Brian op gennem 90'erne var fast inventar på Nedre C og altid var med på udebane, kendte de ikke hinanden - kun af udseende. Men det skulle der blive lavet om på i sommeren 1999. Efter en Toto Cup-kamp mod polske Polonia Warszawa på Gentofte Stadion, stødte Brian på en af sine bekendte, der stod sammen med Lene.

"Jeg var i bil, så jeg tilbød dem et lift hjem efter kampen. Og i bilen fortalte Lene, at hendes bror havde en lejlighed, hun gerne ville overtage, men at hun ikke havde råd til at bo der alene," fortæller Brian, der selv stod og manglede et sted at bo.

De blev derfor enige om, at han skulle leje et værelse i lejligheden, og der gik derfor ikke længe, før de flyttede sammen.

"Det første han hængte i garderoben, det var Cooligan-jakken, og jeg tænkte: 'Shit, hvad er det for en fyr, jeg har fået ind?' Fordi jeg var jo en lille forsigtig pige," griner Lene.

FCK som samlingspunkt

Fra at de var flyttet sammen, gik der ikke længe, førend de havde andet end adresse og interessen for FCK tilfælles. I 2001 fik de nemlig en datter.

Familieforøgelsen hindrede dem dog ikke i at tage til fodbold. For hvis datteren ikke blev passet af bedsteforældrene, kom hun med på stadion. I dag har hun også sæsonkort til Nedre C, og FCK er blevet samlingspunkt for hele familien.

"Næsten alle vores venner er også FCK'ere. FCK fylder meget mere, end man lige skulle tro," siger Lene.

Faktisk fylder FCK så meget, at Lene og Brian i 2013 valgte at slå deres bryllupsrejse sammen med en udebanetur.

"Vores bryllupsrejse gik til Bernabeu. Ned for at se Real Madrid mod FCK i Champions League," fortæller Brian. Lene tilføjer: "Ikke noget med Bali eller Bahamas. Vi skulle da se FCK!"

VIND VIND VIND VIND VIND VIND VIND VI

KONKURRENCE

VIND MATCH-WORN **FISCHER** TRØJE

Som læser af Brølet har du helt eksklusivt muligheden for at vinde en match-worn Viktor Fischer Away Jersey. Viktor spillede i trøjen mod FC Nordsjælland den 22. april 2019, hvor vi vandt 3-0 på mål af Fischer, N'Doye og Skov. Trøjen er i størrelse medium.

For at deltage i konkurrencen skal du klikke dig ind på linket herunder og udfylde formularen. F.C. København trækker én heldig vinder fredag d. 23. august 2019. Vinderen bliver kontaktet umiddelbart efter.

OBS: Du skal min. være 15 år for at deltage i konkurrencen.

DELTAG PÅ
FCK.DK/FISCHER

VIND VIND VIND VIND VIND VIND VIND VI

Venner & fjender

Af Lars Thor

F.C. Københavns FANRADIO

Vi er kæmpe fans af jer og det arbejde, I laver for os fans af F.C. København. Bliv ved med at producere fabelagtige podcasts. Vi vil altid være bedste venner!

Robert SKOV

Der er 29 grunde til Skov er en ægte ven af København. Og når man så ovenikøbet skubber en af Vestegnens helte af tronen som all time-topscorer i Superligaen, er det bare ekstra flødeskum på mesterskabslagkagen.

GOOD HOSTING

Vi er rigtigt glade for, at flere klubber er begyndt at tage deres værtsrolle seriøs, når vi er på besøg. Ikke alt er perfekt, men brunsviger og snaps er et skridt på vejen, og vi håber, at det fortsætter i den kommende sæson. På ønskelisten er mere bemanding ved indgangene eller muligheden for, at indgangene åbner tidligere end en time før kick-off, når klubberne ved, at vi kommer mange.

Ståle Solbakken

Har skabt en hold og holdånd, der længe ikke er set mage i København. Oven på sidste års skuffende resultat, er det noget af en bedrift at få holdet på rette køl. Og krydret med nogle gode tilføjelser til truppen, har Ståle bevist, hvor god en ven han er.

Truppen

Nu har vi nævnt to spillere som venner, men faktisk fortjener hele truppen at blive udråbt som venner, da det om noget har været en kollektiv bedrift at hente DM-pokalen hjem til København.

William Kvist

Klublegenden takkede af efter 425 kampe og med otte mesterskaber og tre pokaltitler i bagagen. Heldigvis forlader William os ikke helt, for han er og bliver en alletiders ven og FCK'er.

UEFA

UEFA vil bare ikke have nogle venner i København. Sidst gik det ud over Zeca på grund af en jubelscene, og nu vil fodboldens bureaukrater igen gøre det sværere for klubberne i de mindre fodboldnationer at komme i det forjættede land, Champions League.

Homofobi

Desværre oplevede vi flere tilfælde af homofobiske tilråb i forbindelse med fodboldkampe i Superligaen. Vi bliver aldrig venner med homofobiske tilråb, og vi håber, at folk langsomt indser, at den slags heller ikke hører sig til på et fodboldstadion.

Rasmus Ankersen

Det kommer nok ikke som nogen overraskelse, men FCM-formanden har lagt sig solidt i feltet af FCM-fjender som Guld-Glen og Claus Steinlein, med udtalelser som "FCK er bange for os" og tuderiet over nogle rykkede bander. Fokusér du bare lidt mere på 'Table of justice' og på at skabe gode europæiske resultater på andet end U19 niveau.

Da guldet kom hjem

- En anmeldelse af Seb fra C13

Den 5. maj 2019 er en officiel flagdag i Danmark. Det skyldes selvfølgelig Danmarks befrielse tilbage i 1945. Men her 74 år efter kunne den få sig endnu en årsag – i hvert fald for de fleste københavnere. For FCK kunne sikre sig guld mod ærkerivalerne, som befinder sig 15,6 km sydvest fra os, hvis du altså tager cyklen via Vigerslev Alle. Der er selvfølgelig tale om Brøndby IF.

En historisk position, som vi har sat os i, og undertegnede er simpelthen blevet tildelt æren at anmelde opgøret, omgivelserne og oplevelsen. Til min store overraskelse må jeg være ærlig at sige, for jeg havde under ingen omstændigheder forventet at blive genvalgt efter min sidste anmeldelse. Jeg har de sidste par gange, som du kære læser med garanti husker, ikke lykkedes med at holde mig tilpas ædru, til rent faktisk at anmelde selve opgøret. Derfor var det med en vis portion ærefrygt og ydmyghed, jeg gik til denne anmeldelse af en potentiel historisk kamp. Så jeg vil indledningsvis takke de ansvarshavende redaktører, for endnu engang at vise mig den tillid.

Normalvis er det awaykamp jeg anmelder. Hvilket vil sige, jeg besøger stadions i verden, hvor FCK ikke hører hjemme og anmelder forholdene. Forhold, som jeg sammenligner med, hvad jeg ellers har oplevet igennem mit liv på de danske stadions. Jeg har dog hovedsageligt frekventeret Parken, og derfor er dette som oftest mit sammenligningsgrundlag. Så hvad gør man, når man skal anmelde en kamp, som spilles i Parken? Jeg besluttede mig for at gå til opgaven med oprejst pande og forsøge at holde mig fra alt for meget alkohol.

Opvarmningen

Kampen startede for jeg selv og min omgangskreds i Fælledparken. Her satte vi os på den frugtbare københavnske jord og delte en 9-pack øl. Et relativt nyt tiltag for de største ølproducenter herhjemme at udskifte den ellers klassiske 6-pack med en 9-pack. Et tiltag, som øger omsætningen for de allerstørste virksomheder og alkoholforbruget for den almene fodboldfan. Men 9-packen viste sig, som den perfekte mængde øl inden kampstart og humøret var højt. Jeg har derfor intet andet valg end at tildele selve opvarmningen:

★★★★★★

Overgangen

Vores fanforening "...K selvfølgelig" bevægede os mod stadion godt en time før kampstart. Det gjorde vi for at få det maksimale ud af oplevelserne på stadion, men også for at undgå de køer, som kan opstå, når 33.134 mennesker skal finde vej til deres pladser. Og jeg må bare sige det, som det er – køen var nærmest ikke-eksisterende.

Stor cadeau til de tjekkende sikkerhedsvagter, som muliggjorde, at vi fans gled igennem, som min mors ring gled af min finger, dengang jeg forsøgte at tage den på, da hun var nede at handle, og fandt ud af den var alt for lille. Heldigvis kendte min mor til det gamle trick blot at smøre fingeren ind i håndsæbe og vupti – så fløj den af. Det var som om, at sikkerhedsvagterne kendte til samme metode, for vi nåede ikke engang at drikke vores sidste øl ud, inden vi fløj igennem indgangen. Imponerende, og endnu engang er jeg nødsaget til at kvittere med:

★★★★★★

Opstilling

I "...K selvfølgelig" har vi flere traditioner. En af dem er opstillingsquizzen, som undertegnede står for. Jeg har æren af at udpege to, som på skift forsøger at gætte, hvordan vi stiller op. Til dette anvender jeg appen Forza Football. Her er det vigtigt for mig at understrege, at jeg IKKE er sponsoreret af appen. Hvis nogen dog ønsker at sponsorere disse anmeldelser, skal de være velkomne til at henvende sig. Jeg skal selvfølgelig første lige vende det, med de ansvarshavende redaktører – men det skulle jeg ikke kunne se noget problem i.

Begge de deltagende gættede forkert allerede på målmandspositionen, og det hører til sjældenhederne. De gættede begge på den store finne Jesse Joronen, men min Forza Football app fortalte mig, at en gammel kending – László Köteles – havde fundet vej mellem stængerne. Det viste sig dog at være en brøler fra appens side, og det var selvfølgelig Joronen, der stod på mål.

Dette skabte både stor morskab for hele foreningen, men lærte os også den gode gamle lektie – "altid sikre dig din information fra flere uafhængige kilder, før du afgør en opstillingsquiz". Rettelsen fandt selvfølgelig sted og begge deltagende parter blev selvfølgelig tildelt et korrekt point. Takket være denne lektie, kan jeg ikke være andet bekendt end at tildele opstillingen:

★★★★★★

Omgivelserne

Hvordan anmelder man objektivt et Parken, som man har frekventeret fast siden 2006? Det spørgsmål stillede jeg mig selv flere dage op til anmeldelsen. Jeg har lært hjemmefra, at man aldrig skal gøre flere ting halvt – gør i stedet én ting til fulde. Derfor besluttede jeg mig for i stedet at anmelde et element af Parken – nemlig Menu 1'en. Og ikke indholdet af Menu 1'en, det ved I jo jeg er glad for. Nej, i stedet Menu 1 holderen. For den har gennem årene gennemgået en så markant transformation, at vi i dag står med et produkt, der kan det meste.

Vigtigst af alt, så kan en enkelt person holde hele seks øl i sin ene hånd. Det i sig selv er et mirakel. Vi kan altså i 2019 med ro i maven sende en person ned for at hente øl, og han/hun kan komme tilbage med hele 12 øl. Hvad mere, kan vi som menneskehed bede om?

Ydermere har man nu sørget for, at der kan, fuldstændig stabilt, tilføres seks shot i holderen. Det er fantastisk og gør, at jeg nogen gange lige skal knibe mig selv i armen og minde mig om, at jeg altså ikke lever i 2025. Jeg har ladet mig fortælle, at manden bag denne opfindelse er ansat i Parken, og at ideen i øvrigt er eksporteret til resten af verden. Så stort tillykke til os alle sammen for den præstation.

Den helt store overraskelse skulle dog finde sted den 5. maj i Parken, da jeg selvfølgelig ikke regner med, at Menu 1-holderen har flere egenskaber. Der vælger vores kære formand i foreningen og undertegnedes storebror at tage den på hovedet. Hvad giver I mig kære læsere? Menu 1-holderen er kraftedme – og jeg tillader mig selv at bande – også en hat. Mine damer og herrer:

★★★★★★

Opgøret

Jeg har på highlights ladet mig fortælle, at vi vandt opgøret 3-2 og dermed sikrede os guld. På grund af de mange Menu 1'er, husker jeg ikke meget fra selve opgøret – kun at vi sikrede os guld, og at alt er tilbage til normaliteterne.

Guldet er igen at finde på Per Henrik Lings Allé 2. Jeg beklager selvfølgelig til de ansvarshavende redaktører, at jeg endnu engang ikke var opgaven voksen og i stand til at anmelde selve opgøret, som selvfølgelig får:

★★★★★★

Foto: Andreas Konnerup

Carlsberg
20
SUPER

SUPERLIGA
Carlsberg
6
7
23
22
40

En legende takker af

"Jeg kan se mig selv i spejlet og sige: 'du kunne sku ikke have gjort mere'"

10 sæsoner, 15 mål, 425 kampe, 3 pokaltitler og hele 8 mesterskaber er det blevet til i F.C. København. Det er i sandhed en legende, der takker af. Det kan ikke kun aflæses af tallene, men også af den store indflydelse, William Kvist har haft i hovedstadsklubben – for fans, for medspillere og for klubben i sin helhed. Brølet har haft en snak med ham om den flotte karriere, der er nået til vejs ende.

Af Simone Overgaard Aaberg

Siden han har var dreng, har William Kvist flere gange ugentligt spillet bold på KB's baner, kun afbrudt af et par års udlandseventyr. Men nu er det slut. I hvert fald for en stund. For klubmanden lægger støvlerne på hylden efter 15 år som professionel fodboldspiller. Og det er en pension, som han har forberedt sig på.

"I sommer sagde jeg farvel til landsholdet, og det var på en eller anden måde en nedtrapning. Så jeg vidste jo, at det skulle komme på et eller andet tidspunkt. Jeg har hele tiden haft i hovedet, at næste år uanset hvad ville blive mit sidste år i fodbold. Men at det så lige blev den her sommer, gør ikke den store forskel," siger William Kvist.

For Kvist har timingen været god. Efter en sæson, hvor spilletiden har været begrænset – og udsigterne ikke så ud til at ændre sig – faldt det hele i hak, da han blev tilbudt en plads i bestyrelsen.

"Timingen med bestyrelsesposten har været en faktor på samme måde som det, at jeg ikke har spillet så meget, har været. På den måde er der et projekt, hvor jeg kan give mere til F.C. København med det her bestyrelsesjob på lang sigt, end jeg kunne som spiller," siger han.

Har været tro mod sig selv

Det er en lang og flot karriere som professionel fodboldspiller, der nu er forbi. En karriere, William Kvist kigger tilbage på med stolthed.

Med otte danske mesterskaber – nogle vundet overlegent andre med kamp til stregen – kan man vist uden tøven sige, at Kvist ved, hvad det vil sige at vinde. Han har både prøvet at være den unge reserve og ham, der gik forrest. Derfor har hvert mesterskab også haft hver sin betydning. Guldmedaljerne i 10/11-sæsonen var fantastiske, fordi alt kørte på skinner, men der er ingen tvivl om, at det mesterskab, der varmede mest, var det, der kom i hus i sæsonen 15/16.

"Det mesterskab lige efter jeg kom hjem… Det var et dejligt mesterskab! For der kom jeg hjem til en ny start, kan man sige. Det var en dejlig tid, hvor der også var pokalfinalen, hvor jeg endte med at score mod AGF… Det var et år, hvor jeg tænkte 'yes, back on track'," lyder det fra Kvist, der inden hjemkomsten til F.C. København havde ophold i Stuttgart, Fulham og Wigan – hvor særligt opholdet i Fulham ikke endte som håbet.

Selvom mesterskaberne utvivlsomt vækker stolthed i klubhjertet, så er der særligt to ting, William Kvist er stolt af at have opnået i sin fodboldkarriere. En af de ting er prisen som årets fodboldspiller intet mindre end to år i træk.

"Det der med at vinde to gange årets spiller i træk, det synes jeg er ret flot, at jeg har vundet – og så som central midtbanespiller, der spiller i Danmark. Det er mine egne kollegaer, der har valgt det. Det er jeg stolt af. Det er en fed pris at få, for så var man den bedste i de år," lyder det fra Kvist, der blev kåret til årets fodboldspiller af Spillerforeningen i både 2010 og 2011.

"Jeg er rigtig stolt over, at jeg har været tro mod mig selv og gjort mit bedste hele vejen igennem"

- William Kvist

Når man to gange i streg vinder en så fornem pris, er det en hæder af talentet og personen bag prisvinderen – for de to ting hænger utvivlsomt sammen. Og særligt sidstnævnte er en ting, der har været vigtigt for William Kvist at tage vare på og stå ved gennem hele karrieren. Derfor er det også noget, han er særligt stolt af:

"Jeg har prøvet på bedste vis at gøre tingene på min måde med de værdier, jeg indeholder og holder af. Og så kan man jo sige, at havde man kørt lidt mere Merce-

alka
SUPERLIGA
adidas
1992017
F.C. KØBENHAVN
Carlsberg

Fotos: Allan Høgholm, Benjamin Olsen, Andreas Konnerup

> “Jeg tror det ville føles mærkeligt at spille for en anden dansk klub. Nu har jeg jo spillet ude på de baner derude (10’eren, red.), siden jeg var otte år gammel og mit tilhørsforhold er hertil”
>
> - William Kvist

des eller Audi til træning, havde det så gjort en forskel i forhold til hierarki… I don’t know – det tror jeg ikke, og jeg er egentlig også lidt ligeglad. For jeg er, hvem jeg er, og så må jeg gøre tingene med de redskaber, jeg har. Jeg er rigtig stolt over, at jeg har været tro mod mig selv og gjort mit bedste hele vejen igennem,” fortæller Kvist og stiller sig godt tilfreds med, hvordan karrieren udformede sig: “Jeg synes, jeg kan se mig selv i spejlet og sige, ‘du kunne sku ikke have gjort mere’”.

Særligt to medspillere fremhæves

Med ophold i fire forskellige klubber samt 11 år i den rød-hvide trøje har William Kvist haft et hav af forskellige medspillere. Af dem fremhæver han særligt to, som på hver deres måde efterlod et positivt aftryk i hukommelsen.

Den ene er forsvarsgeneralen Michael Gravgaard, der var til stor inspiration i de første professionelle fodbold-år. Ifølge Kvist har han lært en ting eller to om lederskab i den tid, de to spillede sammen:

“En af dem der har betydet noget for mig og været med til at form,e mig som ung, det er sådan en som Michael Gravgaard. Ikke nødvendigvis fordi vi havde en tæt kontakt – jeg spillede højre back, og han central midterforsvar… Men han havde noget rugbrød i sig – også som leder. Når det var svært, så gik han forrest. Det var noget af det, jeg så op til,” lyder det fra Kvist.

> “Vi er jo nok noget af det mest forskellige, man kan få, men det var specielt, idet at jeg sjældent har oplevet sådan en symbiose, et match, når vi så spillede sammen derinde”
>
> - William Kvist om Claudemir

Han fremhæver også midtbanemakkeren fra 10/11-sæsonen, Claudemir, der ifølge Kvist var en hel anden type fodboldspiller, end han selv var:

“Vi er jo nok noget af det mest forskellige, man kan få, men det var specielt, idet at jeg sjældent har oplevet sådan en symbiose, et match, når vi så spillede sammen derinde,” fortæller Kvist og pointerer, at en fælles fodboldforståelse ikke nødvendigvis afhænger af, at man taler samme sprog:

“Det var et ret fint eksempel på, hvad fodbold kan gøre ved mennesker – at det også er en form for kommunikation. For Claudemir kunne ikke ret godt engelsk, og han havde en helt anderledes livsstil, end jeg havde. Men på fodboldbanen, der forstod vi hinanden. Det har jeg ikke prøvet sidenhen,” lyder det fra Kvist.

Messi er den største modstander gennem tiden

En lang karriere med utallige kampe i Danmark, Europa og til slutrunder i blandt andet Sydafrika og Rusland har betydet, at William Kvist har stået over for mange modstandere gennem tiden. Og lige så vel som at han ikke er bleg for at rose sine tidligere medspillere, gælder det samme tidligere modspillere. Her er der specielt én, som har skilt sig ud gennem årene.

“Messi er den største spiller, jeg har spillet overfor. Han er verdens bedste fodboldspiller. Christiano er mere simpel – dødbringende, men simpel. Ham har jeg efterhånden spillet mange gange imod, så det er ikke helt så specielt, som det var med Messi, som du jo ikke har nogen chance imod, hvis du er en mod en,” siger Kvist.

For ham er der heller ikke tvivl om, at Barcelona-kampene i 2010, står tilbage som de største kampe i hans karriere. Både på grund af selve prestigen i at møde den spanske storklub, men i høj grad også fordi F.C. København over to kampe fik vist, at man kunne være med på højeste niveau.

“Dengang var der jo ikke rigtig nogen, der havde fundet et middel mod det tikitaka-bold, de spillede. De var så gode, at den kamp vi spiller, hvor vi reelt set dæmmer op for det. Det er den største kamp, der er spillet i FCK’s historie. Der spillede vi med på det højeste niveau,” siger Kvist.

Hvis han helt selv kunne have valgt, hvilken klub han godt kunne tænke sig at have spillet for, så var Barcelona bestemt også en af dem:

“Der er et eller andet over den klub, som er lidt magisk. Der er rigtig meget smukt ved den klub – og så tror jeg også, at man kunne få spist lidt tapas i den by… Jeg tror ikke, at det er det dårligste sted at være!” fortæller han.

Der var aldrig andre klubber på tale

At William Kvist er hvid og blå helt ind til knoglerne, har aldrig været en hemmelighed. Og det er heller ingen hemmelighed, at han aldrig reelt har ønsket at flytte bolden rundt for andre danske hold end byens hold. Derfor slutter karrieren, hvor den startede: På bænken i København.

“Jeg tror, det ville føles mærkeligt at spille for en

anden dansk klub. Nu har jeg jo spillet ude på de baner derude (10'eren. red.), siden jeg var otte år gammel, og mit tilhørsforhold er hertil. Jeg spiller også fodbold for at udfordre mig selv, og når jeg nu har spillet på det højeste niveau i Danmark, så ville det føles mærkeligt at rykke til noget andet," fortæller Kvist og uddyber, at det eneste, der potentielt kunne have holdt liv i fodboldkarrieren, var et udlandsophold. Et eventyr, som han kalder det:

"Men det lagde vi også hurtigt ned, for vi elsker at være i København. Vi har købt hus, skal renovere, børnene er glade, og vi har bedsteforældrene tæt på. København er verdens bedste by, så hvor skulle jeg flytte hen, der er bedre?" lyder det fra Kvist, der også mener, at det ville have været svært at holde dampen oppe ét år mere.

"Jeg synes ligesom, jeg har udtjent min værnepligt som spiller. Jeg synes, jeg har kunnet tilføre en masse til holdet uden for banen både erfarings- og træningsmæssigt, og jeg tror, at de unge har kunnet læne sig lidt op ad mig dér, mens jeg samtidig har diskuteret taktik med Falk og Zeca. Men jeg tror, det vil være svært at gøre ét år mere. Jeg tror, energien har været til det år her," lyder det fra en afklaret Kvist.

"Jeg synes ligesom, jeg har udtjent min værnepligt som spiller"

- William Kvist

Bestyrelsespladsen kriller i maven

Selvom William Kvist er en afklaret mand, er tanken om ikke at skulle sparke bolden frem og tilbage på landets smukkeste stadion alligevel stadigvæk en anelse vemodig. Men til trods for tanken om, at den tid af karrieren er forbi, så glæder Kvist sig til nye udfordringer.

"Alle vil savne at kunne spille en kamp i Parken, nyslået græs, der er en masse glade fans, og vi vinder 3-0 over Sønderjyske. Hvem synes ikke, at det er sjovt? Men jeg glæder mig og er også lidt spændt på at mærke, hvad der nu skal være mine mål. Jeg har ikke noget, jeg skal jagte – og det glæder jeg mig lidt til. Til at puste lidt ud," fortæller han og afviser i samme omgang ikke at vende tilbage til fodbolden som spiller: "Jeg kan mærke, at jeg har brug for at cutte fodbolden fra, og hvis jeg så efter sommer tænker 'ej jeg er simpelthen nødt til at spille noget fodbold igen', så spiller jeg fodbold igen."

Når sommerferien er ovre, og William Kvist atter skal smøge arbejdshandskerne på, bliver det altså i ny, uvant rolle som bestyrelsesmedlem i F.C. København. Kvist har altid været god til at tale for sig, og han ser frem til i højere grad at blive inddraget i de store beslutningsprocesser. For ham er det den perfekte kombination af egne interesser og nye udfordringer, der venter ham.

"Jeg har takket ja til en plads i bestyrelsen, fordi jeg synes, at det er noget, der kriller i maven. Det gør det, fordi det handler om strategi, langsigtet udvikling, økonomi og nogle ledelsesmæssigt store beslutninger – ting som jeg synes er rigtig spændende at skulle arbejde med, og som jeg altid har syntes var rigtig interessant," lyder det fra Kvist, der kan se frem til at have fingeren på pulsen i forhold til det sportslige i bestyrelsen.

"Jeg kommer til at skulle deltage på alle møder og til at have et sportsligt spor – og så skal jeg også igennem noget uddannelse i forhold til resten af Parken: Lalandia, events, koncerter osv. Det er klart, at det første stykke tid vil det være en proces bestående af udvikling og uddannelse," lyder det fra en begejstret William Kvist.

Kvist som borgmester på Frederiksberg?

I første omgang dedikerer William Kvist al sin tid til F.C. Københavns bestyrelse – en rolle han ser frem til. Men han afviser heller ikke, at han en dag kan være at finde i en anden arbejdsrolle i klubben.

"Jeg kunne sagtens se mig selv i en anden rolle i klubben også. Hvorfor ikke? Hvis jeg skulle noget andet på et tidspunkt, så ville det da være mærkeligt, at når jeg holder så meget af en klub, en virksomhed, ikke at tage en stilling, hvis der skulle komme det," siger Kvist, men slår fast, at for nu er al fokus er på hans nyerhvervede bestyrelsesplads.

Spurgt ind til, om fansene kan forvente at se ham i en ekspertrolle på tv, som så mange af hans forgængere, er svaret klart: "Nej tak, I må nøjes med Stig Tøfting". Til gengæld er Kvist ikke afvisende overfor, at han engang i fremtiden kan bidrage til samfundet med sine talegaver og kompetencer uden for fodboldens verden.

"Jeg synes, at dem der kan bære, skal bære – og jeg vil gerne bidrage til en masse ting, som for eksempel at unge mennesker får en god opvækst. Der er politik jo en måde at gå ind i det på," lyder det fra Kvist, der i den forbindelse endnu en gang erklærer sin kærlighed til hjembyen Frederiksberg: "Noget af det, der måske kunne være interessant, det kunne være at blive borgmester på Frederiksberg. Måske mest for sjov, men jeg kan godt lide det nære – det som jeg kan se og mærke, og jeg har altid boet på Frederiksberg, og jeg vil gerne kæmpe for et endnu bedre samfund sammen med dem, jeg er sammen med her".

Om det bliver en borgmesterpost på Frederiksberg, en trænerstilling i hjerteklubben eller noget helt tredje, det må tiden vise..

"Nu har jeg først og fremmest fokus på at blive rigtig god til det job, jeg skal til nu, og levere dér en masse år. Så når jeg er blevet grå og gammel, så må vi se," afslutter Kvist.

"Alle vil savne at kunne spille en kamp i Parken... Nyslået græs, der er en masse glade fans, og vi vinder 3-0 over Sønderjyske. Hvem synes ikke, at det er sjovt?"

- William Kvist

425 kampe for FCK

William Kvist holder rekorden
for flest spillede kampe
for klubben

Sagt om William Kvist

"Han kommer ikke ind i bestyrelsen, fordi han er en good guy. Han kommer ind i bestyrelsen, fordi han er klog og veluddannet, og han har national og international erfaring i at være i konkurrencemiljø. De kompetencer glæder vi os til at få ind i bestyrelsen"

- Bo Rygaard, Parkens bestyrelses formand, d. 29/4 2019

"Han er en sand kaptajn. En legende for mig og alle i FCK. Det var en fornøjelse at dele omklædningsrummet og banen med ham"

- Zeca, FCKTV d. 25/5 2019

"William fylder meget på den gode måde. Det er ikke, fordi han snakker forfærdeligt meget, men han gør altid de rigtige ting"

- **Zanka**, Bold.dk d. 5/8 2015

"Han er en atypisk fodboldspiller, som har en masse sjove tiltag og en speciel tankegang, og det bliver savnet på landsholdet. Han er en type, som alle holder af"

- **Christian Eriksen**, Berlingske d. 2/7 2018

"Det har været en dejlig rejse med William. Han har kendt mig, siden jeg var 16 år, og jeg har kigget meget på hans professionalisme og alt, han har gjort for at få så flot en karriere. Han er måske ikke den største stjerne, der har været i FCK, men helt klart den største spiller"

- **Delaney**, Tipsbladet d. 28/5 2019

VIL DU SPILLE BOLD MED OS?

SPAREKASSEN SJÆLLAND-FYN

SAMMEN STÅR VI STÆRKERE

Vidste du, at vi har 49 filialer og erhvervscentre fordelt over Sjælland og Fyn? Find din nærmeste filial på www.spks.dk/filial.

Få en bank, der er på din banehalvdel

Hos Sparekassen Sjælland-Fyn får du en personlig rådgiver, der er til at få fat på, og som du kan kontakte på et direkte telefonnummer.

Vi spiller bolden op til dig og gør vores bedste for, at du får kompetent rådgivning, der passer til dig, dit liv og din økonomi – uanset om du er privat-, erhvervs- eller Privat Banking-kunde.

SPKS.DK • TLF. 5948 1000 • INFO@SPKS.DK

F.C. KØBENHAVN

Karlo Batolec

“Jeg vil vinde hver en kamp”

Efter tre solide sæsoner for FC Nordsjælland stod Karlo Bartolec med flere tilbud om at forsætte sin fodboldkarriere udenfor landets grænser. Den 24-årige kroatiske back valgte dog at takke ja til F.C. København, som købte ham fri af kontrakten i Farum.

Af Line Kirchheiner *Fotos: Simone Overgaard Aaberg*

Tiden med tigeren på brystet er slut for den kroatiske back, der i knap 100 kampe har været at finde som en fast del af forsvaret hos FC Nordsjælland. Karlo Bartolec har skrevet kontrakt med F.C. København til 2023 og spiller sin næste kamp i Superligaen med løven på brystet.

“Jeg er rigtig glad for, at jeg fik tilbuddet om at komme til FCK. Det er Danmarks største klub, og selvom jeg havde mulighed for at spille i andre klubber og ligaer uden for Danmark, så føler jeg, at det er det rigtige næste skridt for mig og min fodboldkarriere, ” siger den 24-årige kroat. Med et smil på læben tilføjer han, at han også er glad for at få en kroatisk holdkammerat som Robert Mudrazjia med i købet.

Det er dog især klubbens størrelse, der har gjort et indtryk på den ydmyge spiller og fået tungen på vægtskålen til at pege på F.C. København.

“FCK er en større og bedre klub end FC Nordsjælland, og det motiverer mig meget at blive en del af så stor en klub, hvor det hele fungerer så professionelt, og derfor føler jeg, at det er det rette valg for mig,” fortæller han.

Store ambitioner

Selvom Karlo Bartolec er ydmyg omkring skiftet til en større klub, så er ambitionerne tårnhøje for, hvad han vil levere på banen.

“Jeg vil vinde hver en kamp og være med til at kvalificere holdet til Europa League og Champions League, ” siger han stålfast.
Ambitionerne har rødder i den mentalitet, der ifølge Bartolec selv er på og omkring holdet.

“Her spiller man for at vinde mesterskabet hvert år og for at komme i de europæiske gruppespil. I FC Nordsjælland kunne man tabe en kamp uden, at det var jordens undergang, men her er det altafgørende at vinde, og det, synes jeg, er en god tankegang,” fortæller han.

Mentaliteten kan også mærkes på Ståle Solbakken, som også har ambitioner for den unge spillers tid i klubben. Købet er ifølge træneren et skridt i retningen mod en bredere trup, og her kan Bartolec tilføje klubben både fysisk styrke og stor løbekapacitet.

“Bartolec er en dynamisk og aggressiv højre back med store offensive kvaliteter. Han er stadig ung, men har allerede spillet relativt mange kampe for FC Nordsjælland,” sagde Ståle Solbakken i forbindelse med skiftet.

Den unge kroat kan dog også bryste sig af et par internationale kampe på CV’et for klubben i Farum og for det kroatiske landshold. Han håber dog alligevel på at få mere international erfaring med F.C. København, og ser også skiftet som en mulighed for at lære af klubbens erfarne spillere.

“Det er en god oplevelse for mig at spille Europa League. F.C. København har unge men

“FCK er en større og bedre klub end FC Nordsjælland, og det motiverer mig meget at blive en del af så stor en klub, hvor det hele fungerer så professionelt,”

- Karlo Batolec

også ældre spillere med mere erfaring som Zeca, Bjelland og Boilesen. De har spillet mange kampe i Champions League og Europa League, og dem kan jeg lære meget af."

"Telia Parken og fansene har gjort et stort indtryk på mig. Det er fantastisk at spille i Parken foran så mange fans"

- Karlo Bartolec

Tager gode erfaringer med sig

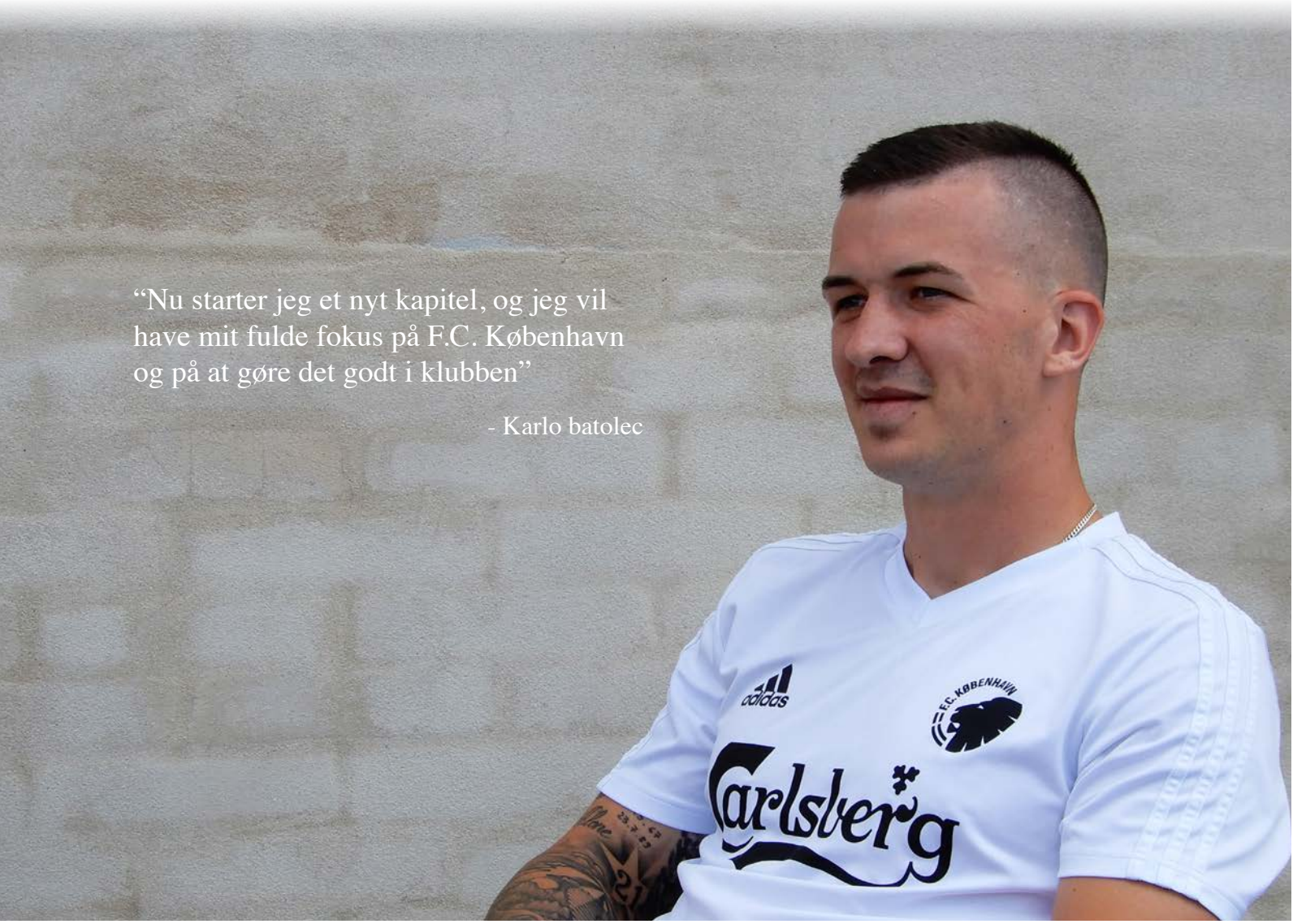
Den ellers ydmyge back er dog ikke tvivl om, at han også kan tilføje noget til klubben.

"Jeg tager en masse gode erfaringer med mig fra min tid i FC Nordsjælland. Jeg har gennemgået en både personlig og spillemæssig udvikling i klubben, og den vil jeg fortsætte i FCK," siger han og takker for tiden med tigerne.

Det er blevet til mange kampe på græsset i Telia Parken mod F.C. København, og han glæder sig derfor især til sin første kamp i de blå-hvide farver.

"Telia Parken og fansene har gjort et stort indtryk på mig. Det er fantastisk at spille i Parken foran så mange fans. Jeg glæder mig til at mærke den fantastiske støtte som fansene leverer og til at opleve den atmosfære, der er i Telia Parken, som er noget helt specielt," fortæller han og tilføjer, at han vil gøre sit allerbedste til hver kamp og træning og kæmpe
for de hvide og blå farver.

"Nu starter jeg et nyt kapitel, og jeg vil have mit fulde fokus på F.C. København og på at gøre det godt i klubben."

Du skal dreje til venstre i det andet kryds

NY LIGA-STRUKTUR

Den nye Superliga-struktur kræver mere end en GPS at finde vej i. Brølet prøver alligevel at lede dig igennem.

Af Kristian Hertz

Inden sæsonen 2016/17 havde Superligaen været ligetil. I 21 år spillede alle 12 hold mod hinanden tre gange, og efter 33 runder var der fundet to nedrykkere, og hvem som skulle ud i Europa. Alt dette blev vendt på hovedet af det hollandske firma Hypercube. Der skulle indføres slutspil i både top og bund samtidig med, at ligaen skulle udvides til 14 hold. Det var tid til at prøve noget nyt.

De første to sæsoner viste nogle uhensigtsmæssigheder, hvor det kunne betale sig at tabe for at komme i den nemmeste nedrykningspulje. Tilskuertallet faldt, og konklusionen blev, at der skulle laves justeringer og på sigt sætte antallet af hold ned.

Det skulle dog ikke ske i et hug og i 2018/19-sæsonen kom de første ændringer i nedrykningsspillet, så man ikke længere kunne spekulere i, hvilken pulje man lander i. Og play off-kampene mellem de dårligste blev ændret, så det er de to sidstepladser i hver pulje, der spiller om direkte nedrykning.

I den kommende sæson er der meget mere på spil. Der vil være tre direkte nedrykkere og kun én oprykker. Det betyder, at play off-kampene mod nummer to og tre i NordicBet-ligaen (1. division) forsvinder.

Fra 2020/21 er Superligaen igen kun 12 hold og nedrykningspuljerne slås sammen til én stor med seks hold og to direkte nedrykkere.

Kvalifikationskampene til Europa beholdes stadig. Den bedste fra nedrykningsspillet skal fortsat i duel med den sidste Europa Cup-plads. For øvrigt har det indtil videre medført mere end en kvalifikationskamp til Europa League. Vindere af play off-kampen er nemlig blevet mestre i den efterfølgende sæson. Lad os håbe, at historien ikke gentager sig for tredje gang og gør fusionsklubben på Vestegnen til Danmarksmester, som det er sket for både FC Midtjylland og F.C. København.

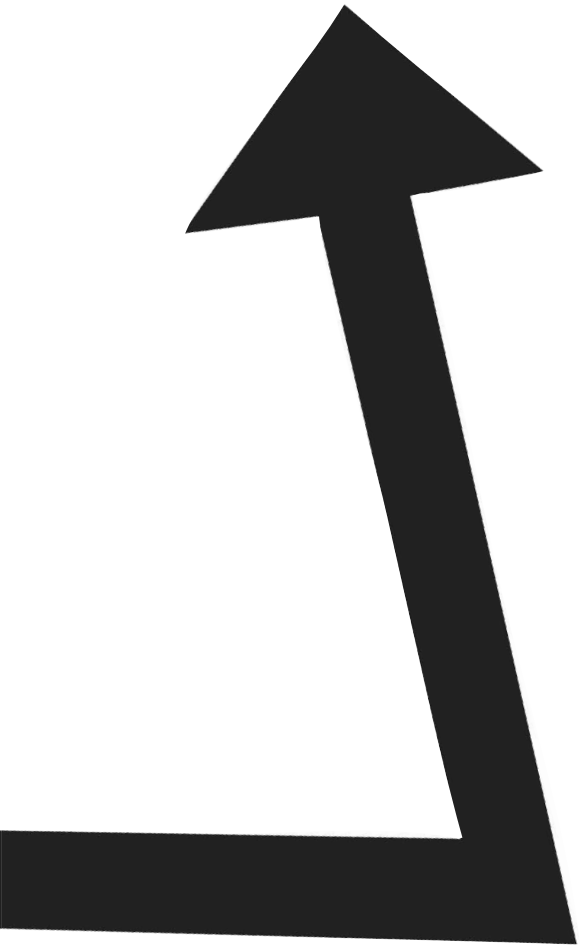
Tilbage sidder du måske og tænker: Har den nye struktur så kunnet betale sig?

Det svar afhænger nok af, hvem du spørger, men kampen om den sidste Europa Cup-plads har været intens i alle sæsonerne og trukket mange folk på stadion. Nedrykningsslutspillet har ligeledes være meget spændende, og de mange tilskuere i Vejle og Viborg til play off-kampene i 2019 vidner om en stor interesse.

De bedste hold har fået sværere modstand med flere topopgør, så selv undertegnede, der hælder til 16 hold uden slutspil, er ved at se det fede i den nye struktur. Nye hold har været forbi Superligaen og det har været rart at se nogle andre hold i Telia Parken.

Til den kommende sæson er det dog lutter velkendte navne, men dramaet om, hvem der kommer i mesterskabs- og nedrykningsslutspil, er jeg sikker på bliver lige så spændende og intenst som i den forgangne sæson.

efter jernbanen, så til højre og derefter…

Hvad sker der efter grundspil?

1 Mesterskabsslutspil

2 Mesterskabsslutspil

3 Mesterskabsslutspil

4 Mesterskabsslutspil

5 Mesterskabsslutspil

6 Mesterskabsslutspil

---

7 Nedrykningsslutspil – vælger selv pulje (A eller B)

8 Nedrykningsslutspil – vælger selv pulje (A eller B)

9 Nedrykningsslutspil – vælger selv pulje, hvis 7 og 8 ikke vælger den samme

10 Nedrykningspulje – kommer i den hvor der mangler en plads

11 Nedrykningspulje A

12 Nedrykningspulje B

13 Nedrykningspulje B

14 Nedrykningspulje A

Hvad sker der efter slutspil?

Mesterskabsslutspil:

1 Dansk mester og CL kval

2 Sølvvindere og EL kval

3 Bronzevindere og EL play off*

4 Måske EL play off*

5 Ingen EL kval

6 Ingen EL kval

Nedrykningspulje A:

1 Play off mod nummer 2 fra pulje B om EL play off

2 Play off mod nummer 1 fra pulje B

3 Play off om at blive i Superligaen mod nummer 3 fra pulje B

4 Nedrykning til NordicBet-ligaen

Nedrykningspulje B:

1 Play off mod nummer 2 fra pulje A om EL play off

2 Play off mod nummer 1 fra pulje A

3 Play off om at blive i Superligaen mod nummer 3 fra pulje A

4 Nedrykning til NordicBet-ligaen

** Hvis 1., 2. eller 3. pladsen vinder pokalturneringen overgår EL play off til 4. pladsen*

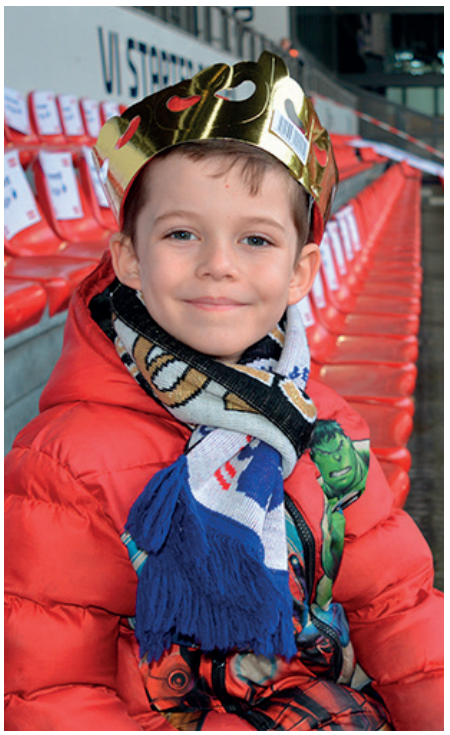

Fastelavn er mit navn...

De Unge Løver bød vanen tro til tøndeslagning, kåring af bedste udklædte og fastelavnsboller i stribevis. Omkring 200 børn var mødt op, klar til at give deres bedste slag i håbet om at blive kattedronning eller kattekonge.

Fotos: Simone Overgaard Aaberg

To kattekonger og en dronning. Fra venstre: Oliver, Victoria og Joseph.

Gæt en udebane

Leo har fundet syv billeder fra syv forskellige udekampe, men han kan ikke huske, hvor billederne er fra.

Kan du genkende de syv udebaneafsnit?

Tegn streger mellem billederne og klubberne på kortet.

Held og lykke!

7

6

1

2

3

4

5

LØSNING: 1: Esbjerg fB - 2: AaB - 3: AGF - 4: AC Horsens - 5: FC Midtjylland - 6: FC Nordsjælland - 7: OB

F.C. København Fan Club
Ordinær Generalforsamling 2019

Dagsorden ifølge vedtægterne:

1. Valg af dirigent – Katinka blev valgt som dirigent uden modkandidater.
Dirigenten konstaterede at generalforsamlingen var lovligt indkaldt, da der både har været indkaldelse på bagsiden af Brølet 82, der udkom i slutningen af november 2018. Desuden har generalforsamlingen været annonceret på fck.dk samt fanklubbens facebook.
Dirigenten kunne ydermere konstatere, at der var 16 fremmødte og 18 fuldmagter. 34 stemmer i alt.
Dirigenten informerede herefter generalforsamlingen om formanden Lars Thors fravær. Lars Thor var forhindret i at deltage grundet sygdom.

2. Årsberetning – bestyrelsens beretning v/formanden
Formanden Lars Thor var fraværende grundet sygdom, så næstformand Christian Hindkjær fremlagde bestyrelsens beretning.

2018 var igen et af de år, der var fyldt med op og nedture. Vinteren var mild, men med sne i tide og utide og helt ind i Påsken varslede året om skiftende vinde.

Allerede få dage inde i det nye år, var der udsigt til de første store ændringer, da Anders Hørsholt stoppede som administrerende direktør i F.C. København, efter samlet 15 år på forskellige poster.
Hans afløser skulle vise sig at blive hele to af slagsen – Jan Harrit fra Lalandia, der nu kunne trække koncerndirektør hatten på og Katja Moesgaard fra DBU, der i november 2017 blev annonceret til at være ny COO i FC København.

Katja tiltrådte 1. februar og hendes allerførste arbejdsdag rundede hun af ved at dukke op til aftenens Kick-off arrangement og fortalte om alt det arbejde, der lå foran hende. Til Kick-off kunne Victor Fischer også vises frem og en genert og ydmyg Robert Skov kunne fortælle om at komme til storbyen.

Få dage efter tog vi et formiddagstog til Brøndby for at opleve at tabe 1-0 og derved ryge ud i pokalen og så endda i dagslys.

To Atletico Madrid kampe med nederlag, betød også at vi måtte vinke farvel til europæisk fodbold. Dog var det glædeligt, at over 1600 Københavnere alligevel valgte at tage turen til Madrid, på trods af et virkelig dårligt resultat som udgangspunkt. Fanklubben sendte et lille fly med 150 mennesker af sted. Så på trods af starten ikke var specielt opløftende, var det fantastisk at opleve at sammenholdet ikke led last.

Igen i år blev vores fastelavnsfest på familietribunen en kæmpe succes, med enormt fremmøde af både børn og voksne.

Fodboldmæssigt fortsatte de lidt svingende resultater og sæsonen sluttede med en 4. plads, der dog gav os adgang til endnu en kamp – nemlig en Europa Playoff kamp mod AGF. Heldigvis vandt vi og derved var vi sikret i hvert fald et par europæiske kampe.

Sommeren betød dog alt andet end stilhed, der var travlhed på FCKs kontorgang og fyldepennen blev brugt flittigt, så vi både kunne byde Papagiannopoulos, Bjelland og Joronen velkommen til København. Desuden kunne vi med stor gensyns glæde byde Frederik Ipsen og Dame N´Doye velkommen tilbage.

Efter den noget korte ferie skulle F.C. København allerede d. 12. juni spille Europa League kval. Første modstandere var finske KUPS, derefter mødte vi Stjarnan fra Island, så CSKA-Sofia og til sidst Atalanta med vores gode ven Andreas Cornelius i truppen. Det blev til en nervepirrende sidste kamp mod Atalanta i Parken, hvor det endte helt vanvittigt med straffesparkskonkurrence, der som bekendt blev afgjort ved, at Cornelius brændte straffe og Vavro efterfølgende sendte os videre. Det var en aften, der må siges at have gået over i klubbens lidt korte, men glorværdige, fodboldhistorie.

Et af de større projekter vi havde gang i hen over sommeren, var et løft af stemningen på vores allesammens elskede Nedre C. Ikke nok med at gøre noget for stemningen, så ønskede vi også at hylde de fraktioner, der har været på Nedre C i mange, mange år. Derfor bød vi d. 26. august 8 fraktioner fra Nedre C på smørrebrød og håndbajere i fanklubbens lokaler og formand, Lars Thor, overrakte dem hver et fraktionsbanner, der for fremtiden kommer til at pryde hegnet foran Nedre C. I forbindelse med de nye tiltag, så et nyt FCKFC udvalg også dagens første lys og Nedre C har nu deres helt eget udvalg Vores håb er, at vi i fælleskab med det nye udvalg kan få flere tifoer på Nedre C, flag på tribunen ved indløb til hver kamp, bannere på banehegnet og flere andre småtiltag, der kan få Nedre C til at ligne en fantribune igen.

I løbet af sommeren indgik fanclubben også et samarbejde med FC København Fan Radio. Radioen har tidligere haft lokaler på kontorgangen hos FCK, men da denne mulighed stoppede blev vi enige om at indgå et samarbejde så radioen havde mulighed for at fortsætte deres gode arbejde.
Det betyder, at radioen nu sender fra fanklubbens lokaler og som en lille ekstra gode sponsorerede FCKFC samtidig spritnyt udstyr til

radioen. Det har længe været et ønske ,at radioen blev en mere integreret del af fanklubben og selvom radioen stadig køre selvstændigt og selvfinansieret, så er det et samarbejde vi er rigtig glade for.

Sommeren 2018 var på mange måder hektisk og det var desværre også i sommeren, at vi mistede en årelang ven af fanklubben, Henrik, der har bestyret Central Park på hjørnet af B- og C-tribunen i mange år. Alle der nogensinde har sat sine ben på Central Park kendte Henrik og han stod altid klar til at hjælpe os, hvis han kunne gøre det mindste. Vi kommer til at savne Henrik, men håber, at nye gode kræfter har mod på at løfte arven på Central Park.

Det europæiske eventyr tog os videre til 3 nye modstandere - Zenit skt. Petersborg, Slavia Prag og Bordeaux. Det blev tre spændende modstandere, der gav os nye fantastiske udebaneture. Fan klubben kunne dog ikke matche de billige flypriser, så I denne omgang blev der ikke arrangeret nogle ture fra vores side, men det afholdt ikke Københavnerne fra at tage med på udebane og den absolut største tur, blev turen til Prag, hvor omkring 1700 fans var at finde i byen.

I forbindelse med turen til Prag, blev loyalitetsprogrammet fra FCK også sat på sin første prøve, da vi havde fået langt færre billetter end medrejsende fans. Det gav naturligvis anledning til sure miner hos de fans, der ikke fik billetter, men vi kan kun bifalde, at man tilgodeser de mest loyale fans og at loyalitetsprogrammet bruges på en ordentlig og fair måde. Desværre var de 5 point ikke nok til at FC København kunne gå videre i Europa League og på trods af nogle fantastiske oplevelser - hvor vi blandt andet mødte Cornelius igen - bare i Bordeaux trøje denne gang, så stoppede Europa eventyret i december måned.

Sent på sommeren opstod muligheden for et fanhus endelig. Vi smed mere eller mindre alt hvad vi havde i hænderne for at satse på projektet, men desværre gik handlen i vasken efter mange forhandlinger lige inden jul, da andelsboligforeningen ikke ønskede fodboldfans i deres boligblok. Meget trist, men hvis vi skal have et fanhus, så skal det være under de rigtige forudsætninger og vi ønsker ikke at være uønskede fra starten. Det betyder bestemt ikke at projektet er lagt på hylden. Tværtimod, så har vi nu fået udarbejdet en handlingsplan og vi er mere opsatte end nogensinde før på at finde et godt sted.

December måned blev en travl måned, med et julebanko der igen overgik sig selv med et flot overskud og en juletræsfest, der både havde masser af gæster, julemand, spillere og Leo til at deltage i festen.

Lige inden juleferien måtte vi dog sige farvel til Marie, vores ene bestyrelsesmedlem, hun fik nemlig tilbudt at blive kampdags-SLO og indgå i FCKs SLO-team. Det var et tilbud Marie ikke kunne sige nej til, og det har vi selvfølgelig fuld forståelse for i bestyrelsen. Der skal lyder et stort tak for Maries indsats i bestyrelsen. Vi ser frem til samarbejdet med hende og resten af SLO-teamet.

Vi skal også takke alle vores frivillige for det enorme arbejde de yder for fanklubben hvert år og ikke mindst kontoret der til tider løber så stærkt at vi andre ikke kan følge med.

Dirigenten adspurgte herefter om der var spørgsmål til bestyrelsens beretning.

Spørgsmål: Iforbindelse med beretningen taler du om et fanhus og det lød som om der er noget på bedding. Er der det?

Christian H. : Der er ikke noget helt konkret endnu, men vi arbejder videre med sagen.

Spørgsmål: Er det noget som bestyrelsen har fået generalforsamlingens opbakning til, altså at arbejde på?

Christian H: Det er noget vi efterhånden har arbejdet med de sidste mange år. Det var blandt andet en af de mærkesager jeg gik til valg på, så generalforsamlingen har i hvert fald været informeret de sidste 3 år.

3. Godkendelse af regnskab – gennemgang af regnskab for 2018 v/kassereren

Kasserer Casper Pedersen fremlagde årets regnskab. Det var ikke økonomisk det bedste år, vi kom ud med et underskud på 112.000 kr. hvilket ikke var tilfredsstillende, det positive er dog at vi ret nemt kan pege på hvad årsagen til underskuddet er. Det er blandt andet manglende indtægter på udebaneture. Lodtrækningen gjorde at det var svært for os at konkurrere med lavprisselskaberne, hvilket vi også fremadrettet må regne med bliver en udfordring at konkurrere med.

En anden årsag er Brølet. Vi har brugt væsentlig flere penge på at udsende bladet, da vi oplevede utilfredshed med omdelingen og har fundet en ny leverandør. Desuden har PostNord nedlagt den magasinomdeling vi tidligere har benyttet, der også var billigere. Vi har ikke tænkt os at gå på kompromis med kvaliteten af omdelingen i fremtiden, så lige nu ser vi ikke mulighed for at ændre på det.

Vi vurderer at vi bliver nødt til at finde alternative steder at vende den økonomiske skude, da vi ikke kan satse på, at vi er heldige med de europæiske lodtrækninger og vi kan tilbyde billige flyrejser og Brølet er vi heller ikke interesserede i at lave om på i øjeblikket, da det er vigtigt for os, at bladet kommer frem til vores medlemmer.

Vi har en stor opgave foran os som bestyrelsen skal arbejde på det kommende år, så vi kan stoppe blødningen og få vendt underskuddet på 100.000 kr.

Er der spørgsmål?
Spørgsmål: Hvorfor er portoen steget? Den er steget fra 20.000 kr. til 31.000 kr?
Casper: Portoen er steget, men samtidig er vi også begyndt at sende merchandise ud, så det må være årsagen.
Spørgsmål: Hvor meget er der blevet brugt på radioens udstyr?
Casper: Der blev ikke brugt så meget. Omkring de 10.000 kr.

Regnskabet blev godkendt af generalforsamlingen.

4. Indkomne forslag
Der var ingen indkomne forslag

5. Valg til bestyrelsen samt valg af intern revisor

Formand: Lars Thor Jensen – Modtager genvalg
Lars Thor blev genvalgt som formand uden modkandidater

Bestyrelsesmedlem: Marie Hemmingsen – Modtager ikke genvalg
Marie Hemmingsen udgår af bestyrelsen, da hun er tiltrådt stillingen som SLO hos F.C. København.

Jesper Rosenkrantz stiller op som bestyrelsesmedlem. Jesper bliver valgt uden modkandidater.

Suppleant: Christian Thomsen – Modtager genvalg
Christian Thomsen bliver genvalgt som suppleant uden modkandidater.

Intern revisor: Mads Nielsen – Modtager genvalg
Mads bliver genvalgt uden modkandidater.

Desuden har vi en ubesat suppleantpost i bestyrelsen.
Dirigenten forhørte sig om nogle af de fremmødte var interesserede i at træde ind på den ledige suppleant post.
Der var ingen fremmødte der var interesserede. Jesper ville efter aftale, gerne pege på en kandidat, der ikke var til stede til generalforsamlingen. Jesper pegede på Jakob König, der blev valgt ind som suppleant uden modkandidater.

Desuden:
Næstformand: Christian Hindkjær – Ikke på valg
Kasserer: Casper Pedersen – Ikke på valg
Bestyrelsesmedlem: Julian Boserup – Ikke på valg

6. Eventuelt

Jesper Rosenkrantz har følgende til eventuelt: Jeg ved der bliver brugt 55.000 kr. på Sidelinien om året. Jeg kunne godt tænke mig generalforsamlingens opbakning til at pålægge bestyrelsen den opgave at arbejde hen imod at nedbringe dette beløb betragteligt. 55. 000 kr. til Sidelinen med meget få brugere er helt urimeligt, så det kunne jeg godt tænke mig at bestyrelsen arbejder lidt på.

Spørgsmål: Hvad går de 55.000 kr. til?

Jesper: De går primært til hosting og betale for den trafik der er. Det er en aftale der har været gældende med samme hostingselskab i utrolig lang tid og vi betaler langt over markedsprisen.

Randi: Det er en gammel aftale og der er meget data at holde styr på, men det er blevet så meget billigere nu at lagre data end det var for 15 år siden, men det her firma vælger at holde os en lille smule som gidsler, da Sidelinien ligger i et gammelt system som der ikke længere bliver udviklet på hvilket gør det svært at flytte data helskindet til en anden side.

Kommentar: Hvis det koster os så mange penge om året, så kan det måske svare sig at betale sig fra at nogen andre gider flytte data

Randi: Vi har været meget i tvivl om hvorvidt der stadig er behov for et sted som Sidelinien eller om man i stedet kan kanalisere noget af kommunikationen over på andre foras så som facebook eller lignende. Vi vil jo gerne vide om menigmand synes det er rimeligt at vi lægger så mange penge i Sidelinien, som relativt få benytter og om der er en idé i at bruge penge på at få data flyttet.
En hurtig håndsoprækning viste, at mange kendte til Sidelinien, men meget få havde brugt det indenfor det sidste år.

Kommentar: Hvis det er et debatforum med en masse information er det så ikke et brugbart sted at bibeholde?
Jesper: Jo især med den facebook integretion der er.

Kommentar: Jeg synes bare det er vigtigt at vi ikke isolerede det til Facebook. Det vil være ærgerligt da nogen ikke ønsker bruge facebook.

Casper: Jeg er også tilhænger af vi beholder det, men til en skarpere pris end den vi har nu. Det er et brugbart sted for fans at søge relevant information, eksempelvis kan der deles erfaringer som man oplevede det, da man skulle søge visum til udebaneturen til Rusland og lignende praktisk information.

Julian: Det er enormt vigtigt for at beholde et fanforum, hvis man lægger det over på eksempelvis facebook, så falder niveauet markant. Det er det eneste FCK forum, hvor der bliver debatteret seriøst og jeg synes det vil være svært at sætte sig fast på en begrænsning af udgifter på på nuværende tidspunkt uden vi har undersøgt markedet. Det ville jo være en katastrofe, hvis ikke vi kan overholde det beløb vi sætter os fast på og vi så er nødsaget til at lukke det ned.

Jesper: Men der er et underskud på 120.000 kr. og her taler vi altså om en årlig udgift på 55.000 kr. til en service som ikke ret mange bruger.

Kommentar: Hvorfra ved vi at ikke ret mange bruger Sidelinien?

Randi: Det viser statistikken.

Randi: Jeg vil gerne høre, hvis det viser sig økonomisk ikke at kunne betale sig at rykke den her data over. Er der så opbakning til at starte et nyt Sidelinien op under samme domæne? Det ville så være uden historikken fra de tidligere tråde. Ville det være interessant eller er det helt udelukket?

Kommentar: Jeg synes det ville være rigtig ærgerligt, for jeg synes det er rigtig interessant at læse de gamle tråde. Det er også en del af vores historie, som vil være ærgerligt at miste. Der må være andre steder vi kan spare.

Casper: Jeg syens helt klart vi skal bevare det, men der er sikkert ikke så meget interesse for side 8-9-10. Det er ligesom gamle Brølet der ligger nede i kælderen. De er rare at have, men jeg tager dem stort set aldrig frem og læser i dem. Så jeg synes vi har et ansvar for at holde omkostningerne nede og kommer til det, så kan vi måske godt skære noget information fra for at mindske de 55.000 kr. Vi skal helt sikkert se på mulighederne for at få en bedre ordning og det ville være bedst hvis vi samtidig kunne bevare dataen.

Julian: Jeg synes det er enormt vigtigt at holde fast i historikken og vi skal gå langt for det. Det er 18 års FCK historie og der er blevet debatteret derinde siden 2001, så vi skal gå langt for at bevare historien.

Herefter bliver der diskuteret hvorvidt generalforsamlingen kan tage beslutning om lukning af Sidelinien og vi ender med at blive enige om, at såfremt vi kan få det rykket til en årlig pris på under 15,000 så gør vi det og hvis ikke, så bliver beslutninger om Sidelinien først besluttet på næste års generalforsamling.

Der er én mere der har noget til eventuelt:

Tifokassen. Jeg har set mig lidt sur på budskabsbannere – især dem der er på Sektionen. Jeg har derfor ikke spyttet i tifokassen de sidste par gange. Er det det korrekt at fanklubbens indsamlinger betaler for den slags bannere, eller har jeg snydt jer for penge?

Katinka. Det er ikke noget der hører under vores tifokasse. Alle budskabsbannere er på eget initiativ og finansieret af afsenderen selv.

Fremtidsplaner
Vi har startet 2019 som vi sluttede sidste år – med fuld fart på. Vi er stadig i fuld gang med at finde et egnet fanhus. Som sagt, så har vi på ingen måde mistet modet på det projekt, tværtimod er vi blevet klædt bedre på til et fremtidigt køb af et fanhus, og vi er meget mere opmærksomme på faldgrupper og erfaringen har lært os meget.

Vi står også over for et bankskifte i 2019 og vi har valgt at skifte Nordea ud med Sparekassen Sjælland, som ud over at være en filial, der ligger tæt på os og opfylder vores krav til en bank, også har vist sig at være utrolig interesserede i foreningslivet og såfremt vi kommer til at stå overfor et hurtigt køb af fanhus, står de klar med hjælp og vejledning og vi føler os meget trygge hos dem.

Udover hele fanhus delen, så er vores opgave selvfølgelig også at skabe de bedste forhold for fans. Et af vores helt store ønsker gennem tiden, har været større fokus og bedre rammer for fans i Parken. F.C. København har også formået at skabe store fremskridt og der er blevet lagt enormt meget energi i at skabe én af de bedste stemningstribuner i Danmark samt en inspirerende og blomstrende familietribune, men på trods af WIFI og apps så føler vi stadig, at der er enkelte steder, hvor det kan gøres endnu bedre. Vi åbnede allerede lidt op for forbedringer, da vi på eget initiativ skabte en Nedre C-dag for at skabe mere fokus på Nedre C, som vi føler har haft en tendens til at blive forbigået, når det handler om forbedringer, tiltag og nye idéer.

I vinterpausen fik vi så endelig at vide, at F.C. København er lydhør overfor nye idéer og tiltag og de gerne vil have os til at bidrage til udviklingen. Det er vi selvfølgelig meget glade for og vi forventer os meget af samarbejdet og vil gøre alt hvad vi kan, for at bidrage til projektet.

I det hele taget, så tegner 2019 til at blive et år med masser af samarbejde. VI har fået et godt og konstruktivt samarbejde op at køre med F.C. København. Og selvom vi blandt andet på børne- og unge-delen er konkurrerende i forhold til fødselsdage, maskotter og arrangementer, så hjælper vi hinanden enormt meget for at skabe de allerbedste oplevelser for de yngste medlemmer og det gør os sammen stærkere.

Det samme gør sig gældende med samarbejdet med de øvrige fanklubber i Danmark, hvis vi ønsker at hjælpe den positive fanudvikling endnu mere på vej, så gør vi det stærkest ved at hjælpes ad og lære af hinandens erfaringer.

Medlemstallet i fanklubben har fundet et stabilt leje og vi er glade for, at så mange fortsat er medlemmer eller melder sig ind. Vi har blandt andet fået ny redaktion på Brølet, to ambitiøse journaliststurderende, der brænder for opgaven. Ii har valgt at lave udebaneture til stort set alle kampe og i det hele taget, så føler vi, at fanklubben kører professionelt og har enormt meget at tilbyde medlemmerne. I 2019 vil vi forsøge at gøre os endnu mere synlige, bygge videre på de arrangementer vi kan tilbyde samt arbejde hårdt for at fremme fankulturen og skabe gode forhold på såvel hjemme- som udebane.

Et sted, hvor vi kan gøre os endnu mere synlige er vores kommunikation med medlemmerne og de øvrige FCK fans. Derfor har vi også planer om, at vores hjemmeside skal have et løft og vi forventer at påbegynde arbejdet allerede fra sommerpausen. Et andet og vigtigt sted vi når vores medlemmer, er gennem vores medlemsblad. I 2018 valgte vi ny distributør, da vi oplevede at omdelingen blev dårligere og flere medlemmer ikke modtog deres blade. Det betød desværre også en næsten fordobling af udgifterne til distribution, hvilket selvfølgelig ikke er holdbart i længden, så i 2019 skal vi have fundet ud af, hvordan vi kan sikre den samme gode kvalitet af bladet og omdelingen, men gøre det til billigere penge.

Og ja, ellers vil vi selvfølgelig fortsætte i samme gode spor som i 2018. Vi håber, at året både byder på medaljer og europæiske ture i efteråret. To ting som vi aldrig bliver trætte af, og som vi, hvis vi selv skal sige det, er virkelig gode til at fejre og arrangere.
Kl. 19. 44 takkede dirigenten for god ro og orden og lukkede generalforsamlingen for 2019.

STØT

FANKLUBBENS

TIFOARBEJDE

MOBILE PAY

80005

BRØLET #83
LØSSALGSPRIS 25,-

5 099999 018849